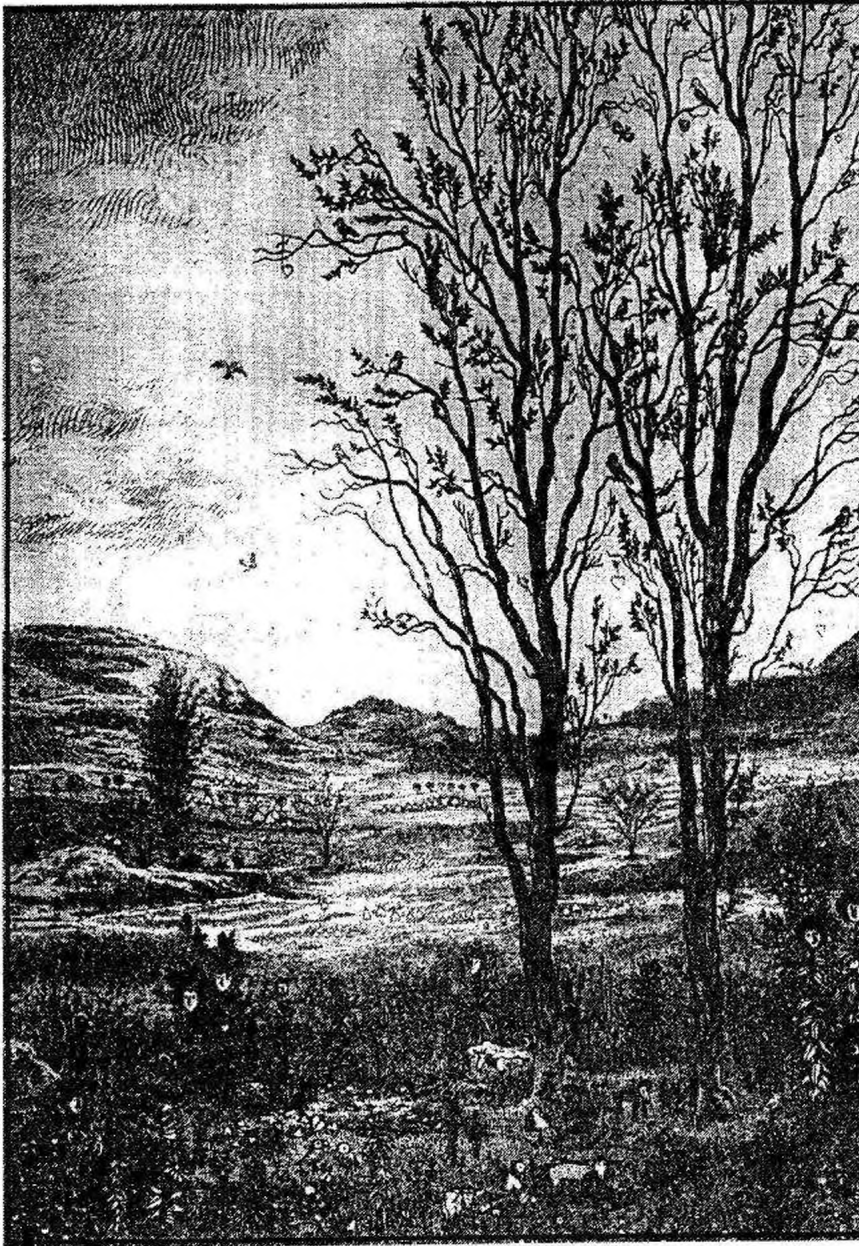

TURAI HIRLAP

KÖZÉLETI HAVILAP

1993. JÚLIUS (Szent Jakab hava)

GROSS ARNOLD grafikája

JÚLIUS

Düh csikarja fenn a felhőt,
fintorog.

Nedves hajjal futkároznak
meztélábas záporok.

Elfáradnak, földbe búnak,
este lett.

Tisztatestű hőség ül a
fényesarcú fák felett.

(1940. június 12.)

AUGUSZTUS

A harsány napsütésben
oly csapzott már a rét
és sárgáll már a lomb közt
a szép aranyranét.

Mókus sivít már és a büszke
vadgesztenyén is szúr a túske.

(1940. Július 21.)

Radnóti Miklós verse

Lapunk tartalmából

További dokumentumok a turai lovasesatáról

Riportalanyaink: Sára József, Kómár István, Pásztor Gábor, Molnár Endre, Harsányi Béla

Iparoslajstrom 1907-től - Juniális '93 - Újabb levelek

A KÉPVISELŐ-TESTÜLET ÜLÉSEIRŐL

Június 7-én, hétfőn 18 órakor rendkívüli ülést tartott a testület. Egyetlen napirendi pont a szennyvízpályázatok elbírálásához szükséges szakvélemények meghallgatása volt. A meghívott szakértők Dr. Juhász Endre, a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium munkatársa és Dr. Öllös Géza, a Budapesti Műszaki Egyetem professzora voltak.

A szakértők rendkívüli alapossággal értékelték a pályázatokat, sorra véve pozitív és kevésbé pozitív jellemzőket. Véleményüket a testület előtt "ütköztették". Mint a korábbi hasonló témájú üléseken, most is maximálisan leköttette figyelmünket az alapos szakértői vélemény. A szakértők javaslatot tettek a testületnek, hogy melyik pályázatot válassza, milyen feltételekkel kössön előszerződést vagy tegyen szándéknyilatkozatot.

Az ülés óta eltelt idő alatt azonban újabb lehetőség merült fel, melynek megtekintése után választ a testület a (műszakilag és pénzügyileg) legkedvezőbb változathoz. Tájékoztató jelleggel a beruházásról annyit, hogy kb. 300-350 millió Ft lesz a költsége.

Június 28-án, hétfőn 9 órakor volt a munkatervben szereplő soros ülés. Először a Táncsics M. út 75. szám alatti ingatlan értékesítéséről döntött a testület. Erre a telekre már harmadik alkalommal történt pályázat kiírás, de már csak egy személy küldte be ajánlatát. Mivel ez jóval több volt mint az eddigiek, a pályázó lett a vevő.

A második téma "Az iskola gazdálkodása a 92/93-as tanévben; működésének törvényessége", valamint "A háziasszonyképző 1994. évi indításának feltételei" volt. Erről szóló beszámolóját Jónás Sándor megbízott iskola igazgató írásban nyújtotta be.

A beszámoló megvitatása előtt Kuti József, az Oktatási és Kulturális Bizottság elnöke ismertette a bizottság állásfoglalását. Mindenekelőtt köszönetét és elismerését fejezte ki az 5 fős vezetőtestületnek, (melynek tagjai: Jónás Sándor, Villányi Józsefné, Szungyi Lászlóné, Erdélyi Ágnes és

Hubert Zoltánné) azért, mert egy évvel ezelőtt - az előrelátható nehézségek ellenére - elvállalták az iskola irányítását erre a tanévre.

A beszámolóval kapcsolatban többek között elmondta, hogy nagy jelentősége van annak, hogy évek óta ki nem mondott problémák kerültek megfogalmazásra az anyagban. (pl.: a tantestületben lévő feszültségek egyik oka a nyíltan vagy burkoltan provokáló vélemények hangoztatása, stb.)

Kifogásolta, hogy csak néhány megadott szempontra korlátozódik az anyag, és több kérdésben kiegészítést kért.

Jónás Sándor, mielőtt válaszolt volna a problémákra bejelentette, hogy augusztus 31-ig szándékozik Turán az iskolában maradni, majd néhány kiegészítést fűzött a beszámolóhoz és válaszolt a feltett kérdésekre. A testület a beszámolót a szóbeli kiegészítésekkel (egy tartózkodással) elfogadta. A munkaviszonyra vonatkozó munkaügy rendezését a testület átruházta a polgármesterre.

A gazdálkodó indításával kapcsolatban az Oktatási Bizottság elnöke elmondta, hogy az előkészületekkel csak akkor lehet érdemben foglalkozni, ha a Köztársaság úti iskola bővítése elkészül. Jelenleg azonban még az Általános Rendezési Terv sincs készen.

Ezt követően a Műszaki Csoport elmúlt két évi tevékenységéről szóló jelentést tárgyalták meg a képviselők.

Hosszú vita alakult ki az Általános Rendezési Tervvel kapcsolatban, sok vitás kérdést kell még tisztázni, hisz ez a terv legalább 15-20 évre kell, hogy előre mutasson. Varjú Mihály, a Település Fejlesztési Bizottság elnöke ismertette javaslataikat, de végső döntés még mindig nem született.

Ehhez a témához kapcsolódott az Oktatási és Kulturális Bizottság által készített tanulmány "Tura mezővárosi választásának lehetőségéről, összefüggésben az 1996-os világkiállításal". A kormányzati szervekkel kezdeményezték a mezővárosi cím visszaállítását, melyet Tura megpályáz.

Egyeztetni kell a két tanulmányt, időrendi sorrendet kell felállítani a legfontosabb fejlesztési, rendezési kérdésben. Így a téma ismét visszakerült a Település Fejlesztési Bizottsághoz, bevonandó a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság is a munkába.

Döntött a testület a Kossuth L. u. 4. sz. telekre éveken ezelőtt kiadott építési tilalom feloldásáról, de fenntartja az önkormányzat elővásárlási jogát. A mellette álló saroktelket egyelőre gépkocsiparkolóként hasznosítjuk. Ugyancsak döntött a testület a Köztársaság úti iskola területének bővítéséhez szükséges telkek megvásárlásáról. (Sajnos az ottlakók többsége az eladást elvetette.)

A képviselő-testület másodszor tárgyalta "A szociális ellátásokról és a szociális igazgatásról" szóló rendelet-tervezetet. Az Igazgatási csoport által készített, alaposan kidolgozott tervezetet Homolyáné Kiss Margit, csoportvezető ismertette. A testület egyhangúlag rendelettel nyilvánította az anyagot, ezzel az önkormányzati munka egyik legnehezebb területe szabályozottá vált.

Először tárgyalta a testület a község "Polgármesteri Hivatala köztisztviselői, közszolgálati jogviszonyának egyes kérdéseiről" készült rendelet-tervezetet. Ez az anyag még átdolgozásra kerül, csak későbbi időpontban lesz elfogadásra betherjesztve.

A Fejlesztési Bizottság javaslata alapján az első lakáshoz jutók támogatása került előterjesztésre. A testület elfogadta a javaslatot, illetve egy fő kérelmét - a helyi rendelet értelmében - elutasította.

Határozat született néhány ingatlan cseréjére, illetve vevő kijelölésre is.

Döntött a testület a gyermekszervezetek (a Hagyományörzők Galga Expedíciója és Cserkészcsapat) nyári táborozásának támogatásáról is; gyermekenként ezer forinttal járul hozzá a költségekhez.

Az ülés este hét óra után fejeződött be.

Sára Mihály

Anyakönyvi adatok

1993. június havi

Születés

Bauer Anita	(1993. 04.07.)
Bauer Beáta	
Bényi András	(1993. 04. 25.)
Boda Mária Berta	(1993. 05. 25.)
Csorba Benjámin	(1993. 05.17.)
Gerhát Lenke	(1993. 05.09.)
Gólya Sára Mária	(1993. 04.28.)
Gólya Márton József	
Horváth Tamás	(1993. 05.06.)
Kalocsai Brigitta	(1993. 05.11.)
Sáfrány Edina	(1993. 05.17.)
Selmeczi Andrea	(1993. 05.19.)
Suba Attila	(1993. 06.02.)

Házasságkötés

Garczik Zoltán - Szilágyi Szilvia
Gyenes István - Bíró Brigitta
Horváth Tamás - Buzás Beáta
Karácsondi Zoltán - Nagy Márta
Kállai Tibor - Dolányi Katalin Tünde
Seres László - Szécsényi Zsuzsanna

Halálozás

Ádám József (71 éves)	Szele Andor út 22.
Bakos István (87 éves)	Honvéd út 12.
Bálint László (40 éves)	Szent István út 2.
Gólya Istvánné sz. Varjú Erzsébet (72 éves)	Aradi út 68.
Gyűgyei Sándor (53 éves)	Bartók B. út 5.
Kátai János (49 éves)	Dankó út 9.
Marinka András (62 éves)	Mária út 7.
Sallai Tibor József (51 éves)	Kossuth út 157.
Szikura János (72 éves)	Szent István út 45.

Tura, 1993. július 02.

Az önkormányzati képviselő-testület következő ülése

1993. július 26-án (hétfő) 9 órakor lesz

Napirend:

- Beszámoló a Polgármesteri Hivatal helyzetéről és tevékenységéről
Ea.: Tóth István polgármester
Vadász György jegyző
- Az 1992. I. félévi pénzügyi beszámoló
Ea.: Sára Lászlóné pénzügyi csop. vez.

ÉVZÁRÓ ÜNNEPÉLYEKRŐL, BALLAGÁSRÓL

I. ÓVODA

A hagyományokhoz hűen, bensőséges, családi légkörben, gyermekcsoportonként tartották meg az évzáró ünnepélyt.

Az év közben tanult verseket, dalokat, táncokat mutatták be a gyermekek, sőt mesejátékot adtak elő a szülők, nagyszülők örömeire. Meghatóan kedves élményt jelentett a gyermekek magabiztos szereplése mind a szülők, mind az óvónők számára.

II. ÓVODA

A legkisebbek - Saca és Pirike néni vezetésével - lovacskákkal érkeztek a színpadra, majd színes műsoruk után "hazalovagoltak".

Anna néni - Marika néni csoportja születésnapi készülődést varázsolt a színpadra.

Nusi és Marika néni vándorcirkuszosai méltán kaptak többszöri vastapsot a közönségtől.

Ildikó néniék "Mesevárosban" barangoltak, így elevenítették fel az év közben tanult énekeket, verseket. Ildi néni "nagyjai" kedves emlékeket idéztek fel az óvodai élet mindennapjaiból.

Julika néni csoportja műsorával azt bizonyította, hogy felkészültek az iskolai életre. Játékos tanítási órákat tartottak.

Jó, hogy a műsor az átépítés alatt álló Művelődési Házban lehetett. (Kevéske jószándékú összefogás kellett hozzá.) A sikeres lebonyolításban nemcsak a dajka néni, még Pisti bácsi is segített.

Fáradhatatlanul ropták a táncot kicsik és nagyok Tóth Józsi zenéjére az óvodai KISLAGZIBAN. A nagy hőség ellenére mindenki boldogan viselte a csodálatos, de nem túl könnyű népviseletet.

A KISLAGZI

főszereplői voltak:

Hívogató	- Rácz Palkó
Menyasszony	- Baranyi Kati
	Surányi Lilla
Vőlegény	- Tóth Ákos
	Karácsondi Öcsi
Pap	- Sümegi Balázs

Csak a konyhas néni finom lagzis ebédje után csendesedett el a mulató jókedv az óvodában.

ÁLTALÁNOS ISKOLA

12 tanuló kénytelen évet ismételni, további 56 pedig javító vizsgát tesz augusztusban - tudtuk meg Jónás Sándor mb. igazgatótól az évzáró ünnepélyen.

Az a hír viszont örömteli, hogy 240 ötös érdemjegy mellé írhatunk jeles helyett kitűnőt; 276 példás magatartású diákunk van, 29 érdemelt nevelőtestületi dícséretet, és 199-en dolgoztak példás szorgalommal ebben a tanévben.

Az ünnepi beszédben elhangzott egy Juhász Gyulától származó intellem, melyet minden felnőtt magáévá tehet(ne)...

"A gyermek szeme a jövő tükré, és jaj annak, aki elhomályosítja!"

Az 1993/94-es tanévnyitó ünnepélye augusztus 31-én 18 órakor lesz a Köztársaság úti iskolában.

Búcsúznak és elmegyünk. A mi időnk lejárt - énekelték a ballagó nyolcadikosok.

Elbúcsúzott a turai iskolától Tusor Márk és Tóth Péter, aki 8 osztályos; Kovács Éva, Sági Éva és Tóth Ilona is, aki 6 osztályos gimnáziumban tanul tovább.

A világ nem CSAK NEKÜNK van teremtvé.

A jó közösség nem CSAK A TÖBBIEKTŐL függ. Nem CSUPÁN NEKÜNK lehet igazunk. Jónak, kedvesnek, becsületesnek lenni - nem elsősorban a mások feladata - mondta Jónás Sándor ünnepi beszédében.

Nagyon sokan (szülők, hozzátartozók, immáron volt tanítók és tanárok) kívánjuk és szeretnénk, ha tanítványainknak minél könnyebben sikerülne eligazodniuk a felnőtté válás útvesztőiben.

Erdélyi Ágnes

BALLAGÓINK

8.a. osztály

Seszták Sándor osztályfőnök

Benke Norbert
Boda Klára
Dusa Márta
Fodor Sándor
Gács Anita
Gács Mónika
Győri Zsuzsanna
Illés Sándor
Kerek Marén
Király Ildikó
Király Zsolt
Kiss Norbert
Ledniczky Zoltán
Lendvai Tamás
Míró Gábor
Puskás István
Rácz Hajnalka
Szécsényi Réka
Szénási Ágnes
Szép Miklós
Tóth Mihály
Tóth Zs. Gábor
Veres Csilla
Vidák Ernő

8.b. osztály

Czira Istvánné osztályfőnök

Bakos János
Barabás István
Bata Balázs
Diligens Judit
Gregori Éva
Győri Balázs
Hidas Rita
Hubert Edina
Kalacsi József
Kátai Gábor
Köles Mihály
Maczkó Ildikó
Németh Zoltán
Pásztor Katalin
Sima Zoltán
Szamosi Anita
Szente Tamás
Szénási Tamás
Szénási Vilmos
Szita Eszter
Tóth M. Andrea
Tóth Szilvia
Tóth Zs. Ferenc
Tóth Zs. István
Urbán Adrienn
Vidák Erika

8.c. osztály

Jenei Csabáné osztályfőnök

Benke Csaba
Blaskó Livia
Csollák Attila
Dombóvári Edina
Dombóvári Melinda
Garamszegi Beáta
Garamszegi Gerda
Gregus Hajnalka
Gyeván Zoltán
Jávorcsik István
Király Zoltán
Kis Anita
Makádi Éva
Ószi László
Pásztai Attila
Pécsi István
Prima Zsolt
Romhányi Zsolt
Seres István
Szikura Tamás
Szilágyi Ákos
Szilágyi János
Tóth Melinda
Válóczi Ildikó
Vidi Nóra

8.d. osztály

Szénási József osztályfőnök

Bíró Henriett
Buzás Károly
Darnyik Andrea
Dusa Péter
Farkas Attila
Fácán Zoltán
Kátai Annamária
Kiss József
Köles Ákos
Köles Mihály
Kuti András
Mihalicza József
Oláh Gábor
Pásztor Márta
Pecze Anikó
Sára Balázs
Selmeczi Katalin
Sukaj Zsolt
Szilágyi Csilla
Tóth Erika
Tóth István

8.o.

Diligens Károlyné osztályfőnök

Piroska Anita
Szilágyi Ilona
Vidák Edit

A MÚLTIDÉZÉS FOLYTATÁSA

Előző számunkban közöltük Mátyóki Tamás írását az 1849. július 20-i turai lovas csatáról, valamint Győri László írását nagypapjáról, Mátyóki Tamásról.

Most a csata emlékére - 1888-ban - Tura belterületén felállított emlékmű avató ünnepségén elmondott beszédet és az emlékművel kapcsolatos feljegyzéseket közöljük.

Ezeket az írásokat Mátyóki Tamás unokája, Győri László 22 évvel ezelőtt küldte meg a turai Római Katolikus Plebániának a következő szöveggel:

"A Tura község határában 1849. július 20-án lezajlott lovassági csata, valamint a csatában hősi halált halt huszárok emlékét megőrköztető honvédszobor leleplezési ünnepség leírásának másolatát felajánlom Tura község Római Katolikus Plebánia hivatalának.

Pécs, 1971. november 6-án

Mátyóki Tamás leányági unokája:
Győri László

Az anyagot Lukács András plebános atya bocsátotta a szerkesztőség rendelkezésére. Köszönjük!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Az 1849-ki év július 20-ikáról Tura község akkori lelkészének főljegyzése szerint a parochiai jegyzőkönyvben következők állanak: "Július 20-án a Vác alatti csata után az orosz seregnek mintegy 30 ezer emberből álló hadteste Tura községet szállotta meg, s a községnek Jászfényzaru és Zsámbok felé terjedő határában a magyar hadseregnek 3000-nyi lovasságával - melyet Mészáros Lázár, Perczel, Dembinszky, Dezsőffy és Visoczy (lengyel) magyar tábornokok vezértek, - déli 12 órakor összeütközött, és másfél óráig tartó csatában 18 magyar vitéz, - köztük Szele Andor nevű huszármester is elesett, és közülük 16 egy közös sírba, kettő pedig külön a csata helyszínén temették el.

Az oroszok közül a többiek között a csatatéren maradt Golstein Ágoston őrnagy is, ki a tábornok vezénylő Kuprianov Pál parancsnok rendelete következtében másnap a templom kerítése mellé társai által nagy pompával temettetett el. Az ütközött után a magyar hadsereg Zsámbok és Tóalmás felé volt kénytelen vonulni, az oroszok pedig három napig helységünkben tartózkodván, a népnek iszonyú félelmet okoztak, és temérdek - ezekre menő rablásokat követtek el. Igen sokan a plebánia falai között találták menedéküket, idehözván ágyneműiket, ládáikat és becsesebb holmijukat.

Az 1848-49-iki szabadságharc, - ha tekintetbe vesszük ama nagy megpróbáltatásokat, melyeknek akkor a nemzet kitéve volt - hazai történelmünknek valóban egyik kiváló legszebb részét foglalja el. - Ez az oka, hogy az országnak legtöbb helyén hol a szabadságharc alkalmából véres küzdelem vívatott, iparkodnak ennek emlékét az utókor részére csataemlékek emelésével fenntartani. -

Mintegy harmadfél évvel ezelőtt Tura község és vidékének intelligens ifjúsága is mozgalmat indított a végett, hogy a turai csatában elvérzett honvédek emléke is, egy helyzetünknek megfelelő szerény - de eléggé díszes emlékszoborral örökíttessék meg. -

Az így alakult szoborbizottság az ügy élére csekélységet jelölt ki, hogy a Cél elérésére közreműködjem. - Örömmel vállalkoztam e hazafias mozgalom vezetésére annyival is inkább, mert csakhamar tapasztalható volt, hogy minden oldalról, a társadalom minden osztályából lelkes buzgalom támogatja vala törekvésünket. -

E lelkes áldozatkészségnek köszönhetjük, hogy most leróhatjuk kegyeletünknek adóját. -

Szent kötelességünk is volt ez nekünk azokkal a névtelen hősekkel szemben, kik a haza szabadságáért, szentesített törvényeink védelmére, minden oldalról megtámadott nemzetiségünk békéje végett - tehát édes mindnyájunkért feláldozták magukat, síkra szálltak sokszor elenyésző csekély számban többszörösen nagyobb számú ellenségek ellen, - elfogadtak egyetlen harcra, hogy nekünk és az utónemzedékeknek ragyogó példát mutassanak a hazafiságról. -

Most az a hely melyet ők vérükkel megtermékenyítettek, és hol hősihálálál áldoztak a haza oltárára, aranylászt és virágot terem, mintegy kínálkozó alkalmat nyújt nekünk arra, hogy időnként koszorúkat fűzzünk, és ezekkel sírjukat ékesítsük. -

És a közöttünk szépen kimagasló emlékszobor, melynek ünnepélyes leleplezésére ma itt ily szép számmal összegyűltünk, méltán örömet okozhat nekünk, mert legalább elmondhatjuk, hogy nem feledkeztünk meg hőseink emlékét megőrköztetni. -

(Foto: Éliás Zoltán)

Hadd lássuk tehát kegyeletes tiszteletünknek eme szerény zálogát, hulljon le a lepel! -

(Ágyúörgések között a lepel lehull)

Üdvözlünk téged, koszorús kardot mutató közsobor, mely 39 évvel ezelőtt hősi elvérzett honfitársainknak emlékét megőrköztetni hivatva vagy! - téged az Egek Urának oltalmába ajánlunk, küldj az idők viharával és viszontagságaival századokon keresztül te mindvégig szent Symboluma maradsz az önfeláldozó hazaszeretettel! - Te is fogod majd figyelmeztetni az utónemzedékeket, hogy okulva a történelem eseményein, nemzetünk hagyományos balsorsa és küzdelmei között, se az egyenletlenségnek és fejletlenségnek, se az elbizakodó könnyelműségnek és tértelenségnek, se a félték elcsüggedésnek ne adjon helyet soha, hanem nyelv, osztály és vallás különbség nélkül legjobb egyetértésben, egy szívvel, egy lélekkel, nemzeti érületének magasatos öntudatára ébredjen és a közös hazáért áldozatokra és tettekre lelkesüljön! -

Ti, ide összegyűlt fiatalok: ifjak, leányok és fiatal házastársak, kik a jövő utónemzedékeknek apái és anyái lesztek, kik most fiatalokként érzé-

ben magotok minden ünnepélyes alkalommal virágokkal díszítitek, gondoljátok meg, hogy azok is, kiknek ez emlékszobrot szenteltük, még szintén fiatal emberek - a nemzet virágai közül valók voltak, kik ifjú korukban a haza szabadságáért lelkesülve, ennek védelmében vértettek el. - Ne feledkezzetek meg sírjukról és ezen emlékről, díszítsétek fel időnként, szenteljétek fel a haza imaénekeinek buzgó elzengésével - e jó szívből és eskis nemesebb érzésből eredhető cselekményeket a jó Isten is örömmel veszi, és minden egyes elvérzett hőnek égi szellemi megelégedéssel és megnyugvással fog letekinteni reátok, - legalább visszamaradt porhüvelyét illetőleg elmondhatja:

"Meleg földben nyugszom, álmodozom szépen.

Nemzetem szívének kellő közepében!" -

Én pedig, mielőtt a szoborbizottság nevében ezen utolsó teendőmet bevégezném, a mélyen tisztelt közigazgatási hatóságnak, úgy mint Tura község T. Elöljáróságának szíves figyelmébe, hazafias jó indulatába ajánlom e szobrot, vegye birtokába, gondolja és szerezzé meg neki a megfelelő tiszteletet. - Az érdemes lakosságtól pedig a legszebb polgári erény és jellemvonás leszen, ha hazafias tiszteletével járul az emlékhöz, hisz e szobor nemcsak a hősök emlékét örökíti meg, hanem megőrközteti ama küzdelmes nagy napok egyik legszebb vívmányának létrejöttét is, hogy a kiváltságos osztály önként lemondott előjogairól, a jobbágság felszabadult, ura lett önön magának, és a törvény előtt mindnyájan egyenlők vagyunk! - Meleg óhajtom, hogy Isten áldása legyen e szabadságszobron, és az utónemzedékek hazafias kegyelettel ápolják! -

Éljen a Haza! Éljen a Király!

Tura 31/VIII. 1888.

A szoborról

A turai honvédszobor egy mintegy 5 holdnyi téren a község közepén van elhelyezve. - Minthogy a tér alacsony fekvésű, erős falkövekből nyolc lábnyi magas - de a föld színétől csak ölnyire kiemelkedő szilárd alapot rakattam, melyet anyaggal kevert fekete homokkal körül hordattam. - Így egy jókora nagy szabályos park képződött, melyről a 4 1/2 méter magas, márványkeménységű sűttői kőből ízléses faragott emlékszobor impozáns benyomást tesz a szemlélőre. - A négy oldalú obeliszk mellő lapján egy borostyán koszorúval körülfont kard van kifaragva. - Az obeliszk csúcsán égő kartács. - A törzs oszlop mellő lapján délfelé fehér márványlapba vésett aranyozott betűkkel következők állanak: A Tura határában 1849. július 20-án vívott lovassági csatában elvérzett Szele Andor huszármester és 17 hősitársa emlékének. -

A keleti oldalon: A hazáért vértettek el. -

Az északi oldalon: Emelte a kegyelet 1888-ik évben. -

A nyugati oldalon: Győzött az eszme, szabad a haza! -

A turai csatáról hallomásos szerint azt ír Horváth Mihály, hogy a magyarok halottakban és sebesültekben 100-at veszítettek, az oroszok pedig 60-at. - És a Perczel és Dembinszky huszárai több szerencsés rohamot intéztek az orosz Olga huszárokra, de ezek megerősítve, ismét előrenyomultak a gyalogság háta mögül, - és ha a mieink gyalogsággal bírtak volna, a csata fényes eredményű lehetett volna... -

Csodálatos, hogy itteni öregek nem is tudják biztosan hol vannak az orosz halottak sírja, majdnem minden homokdombot annak tartanak, pedig hát homokdomb elég volt csata előtt is Tura határában! -

Dr. Homonnay Ferenc sz. k.
emlékbizottsági volt elnök és pénztárnok

Turától a Donig

(Interjú Sára Józseffel)

- Jősi bácsi hallottam, hogy Ön a Donnál harcolt, annak idején Sára Sándor Krónika c. dokumentumfilm sorozatában is szerepelt. Mikor vonult be, hány éves volt akkor?

- Most 75 éves vagyok. Amikor bevonultam, 25 éves voltam. 1942. júliusában indultunk a frontra. Augusztus 2-án leváltottuk a németeket a Don kanyarban. Három hónapig a frontvonalban voltunk. Járőröztünk a Don partján. Az oroszok kiabáltak: "Magyarok igyi szuda"! "Hitler kapu!"

Két napig nem kaptunk kenyeret. Kiabáltak tovább: "Lesz kleba, vodka!" "Magyar igyi szuda!"

Mi visszakiabáltunk: "Sztálin kapu!" "Ti igyi szuda!" "Januvári!"

Igy kiabáltunk egymásnak, ők tudták, hogy mikor fognak átjönni

hozzánk. Századunk pihenőbe ment és nem volt a lovainknak takarmány. Láttuk a nagy kazal szénát. Átme gyünk a századdal, áttörünk. Január 12-e volt. Nulla órákor akartunk indulni. Felfegyverkeztünk kézigránáttal, lőszerrel. 10 órákor riadóztattak bennünket. Felpakoltak bennünket egy teherrautóra és felvittek északra, itt volt egy retesz-állás. Karók jeleztek ezt, de ezeket belepte a hó, ezeket nekünk ki kellett bontani. Beistuk magunkat. Az volt a szerencsénk, hogy nem indultunk 10 órákor, mert ott indultak ekkor. Ha beleme gyünk abba az örült tömegbe, ami már ott volt felhalmozva, kinyírnak bennünket.

Vártuk az oroszokat, nem jöttek. Majd egy hegyoldalból az árokba volt egy tankcsapda. Jött egy katona. Nem tudtuk hogy milyen, tétováztunk, ki megy el érte? - volt egy pesti haverom. Mondtam neki: gyereünk koma, nézzük meg. Beért az oldalszélbe és hanyatt esett. Odame gyünk, látjuk, hogy hólepel van rajta. Megrugom. Mondom: magyar vagy? Válaszol: magyar! Megfogtuk, nyakunk közé vettük és szépen felmentünk tartózkodási helyünkre. Kérdeztem: hová való vagy? Válaszol: Pestre.

Van családod? - mire ő: van!

Az egészségügyiek pártfogás alá vették.

Közben kivirradt.

Megindultak az oroszok. Jöttek mint a hangyák, le a hegyoldalba. Addig míg be nem értek a lőtávolságba, addig nem tudtuk őket löni. Tőlünk jobbra volt egy nagy vízmű. Itt megindultak harcokcsival, gyalogsággal, keresek géppuskával. Azt a rajt teljesen kinyírták. Bementek a hátunk mögé, bekerítettek bennünket. Századparancsnok azt mondja: Megvárjuk még besötétedik. Mi addig átszaladtunk a hegyoldal másik oldalára, a holtterbe. Megvártuk még besötétedik és utána nekik mentünk. Égett a falu. Kiabáltak a magyarok: "Tartsatok ki, jönnek a magyar és német páncélosok, majd kiszabadítanak benneteket!"

Már elmúlt éjfél is, senki sem jött elénk.

Elmenekültünk.

Elértünk egy másik falut, ez volt Márki. Láttuk, hogy szaladoznak a templomba. Az út végén egy hegy lúzódott, innen lőtték az oroszok az utat.

Beme gyek a templomba, látom szaladoznak ki- és be. Szalonna volt náluk. Mi meg a macskát lőttük, mert nem volt ennalónk. Elme gyünk egy darabon, egy falut elérünk. Kiabálnak ránk: "Benn vannak az oroszok, meneküljete!" - Megint bekerítettek bennünket. Mentünk egy pár km-t. Elértünk egy kisvárosba. Itt volt sok katona, magyar katona. Meg kellett várni, amíg besötétedik. Volt 3 harcocsink, 4-5 autó, aki arra ráfért rákapaszkodott és betörtünk oda. Lőttük egymást. Egy magas épület előtt megyek el, hallom, hogy ordítanak: "Segítség!" "Segítség!"

Benézek a házba, égő gerendák hullanak. Egy civilt látok. Körbeszaladtam az épületet, nem tudtam bemenni. Szaladtam az útra, jött egy kétfogatú szán. Elkapom a hajtószáraját, aztán mondom neki: kiabálnak innen, egy magyar katona. Közben már akasztottam le a csákányt. Bevágtam az ablakot, beugrottam a házba, utánam jött egy másik. Elkaptuk a kiabáló férfit, fellettük a kocsi. Hogy ki volt? - zsidó talán? - nem tudom. Reggel volt, amikor ezen a városon keresztül értünk. (38-40 °C hideg volt) Megszabadultunk!

- A magyaroknak nagyobb volt a veszteségük ott?

- A magyaroknak 40 %-a éhen halt, mert ez a söpredék közelme zésünk ez nem hagyott semmit hátra, elvitte magával mindent. Elmenekülték.

Mi minden éjjel másik faluba aludtunk. Bezörögtünk egy házhoz, már kezdett esteledni. Kijön egy ember, egy kalapáccsal. Mondja: "Magyarszki, zabidál!" - mert az elődjeink ellopták a tyúkjaikat, malacskákat. Minket már nem szívesen fogadtak. Me gyünk egy másik házhoz. Itt gyerekek voltak a házban, a férfi ment át a szomszédba segítségért. Mi bementünk, már jászottunk a gyerekekkel. Lóhús a gázálarcban, ez főzzék meg! - mondtuk. Meg is főzték, adtak hozzá hagymát. Jólaktunk, lefeküdtünk. Reggelre maradt étel, mert ők nem ettek belőle. A másik házban lagzi volt. Bekopogtunk, bementünk.

Köszönünk: Drasztvujtye! Egy fiatalember szól: Szagysz! Leültünk.

Hoz két poharat, mondja: szpity! Igyunk. Megittuk.

Azt mondja tovább: bárisnya gavallér zabirá!

Káposztalevest szedett nekünk. Megettük. Egyszer csak felugrik az egész népség és kimegy a házból. Két jó "begyes csaj" bejön és kérdezi: sto takoj?

Mondjuk: ja bugyesz spaty. (itt akarunk aludni)

Itt nincs ágy! - ez volt a válasz. Mi mondjuk: jó nekünk a szolómi. Hoztak egy bála szalmát, ráterítettük az esőköpenyt, a kézigránátot, a pisztolyt fejünk alá tettük, ők meg egy ajtó nélküli házba bementek. Lefeküdtünk. Félünk attól, hogy ha hazajönnek, agyontaposnak bennünket, itt a ház közepén. Szerencsére nem jöttek haza. Reggel lett. A két csaj felkelt, melegítették a kaját, adtak kenyeret is. Elkészöntünk tőlük. Mondták, hogy: két gyáva magyar! (Jártányi erőnk nem volt, annyira fáradtak voltunk)

Jelentkezünk a legközelebbi faluba, itt szedték össze a népet. Jelentkezünk a kórházba, mert az ujjam megsebesült. Az orvos megkérdezte tőlem: haza akar menni? Ilyen ne kérdezzon a doktor úr, már 10 hónapja az első vonalban vagyok. - válaszoltam.

Azt mondta erre a doktor úr: a legközelebbi pakolásnál megy haza.

Kijevből másnap vagy harmadnap kivitték az állomásra. Marhavagonba bepakoltak bennünket, és Debrecenig hazahoztak. Debrecenben kórházba kerültem. (Lefertőtlenítettek, mert teli voltunk tetűvel) Szekszárdra hoztak utána.

- Milyen alakulatnál volt?

- Gyalogságnál.

- Géppuskás volt Jősi bácsi?

- Golyószórós voltam. A géppuskások is hozzánk tartoztak. Szekszárdon a nagy tornaterem át volt alakítva kórházzá. Az ablaka utcára nyílt. Éjszaka kijártunk a borpincékbe.

- Ingyen adták a bort a katonáknak? - vagy talán fizetni kellett érte?

- Nem, nem kellett fizetni.

- Még arra szeretnék választ kapni, hogy amikor bevonult Jősi bácsi, itt Magyarország melyik városba, melyik lakonyába került?

- Aszódra vonultam be. Aszódon csináltak egy iker zászlóalj és itt be is pakoltak bennünket a vagonba.

- Hogyan emlékszik vissza: milyen volt a fegyverzetük? Összeme rve a németekével, vagy az oroszokéval?

- Jó fegyverzetünk volt.

- Muníció, lőszer volt elég hozzá?

- Igen, volt.

- Én még olyat is hallottam, hogy Jősi bácsi fogságba esett. Ez itt történt már Magyarországon? - az oroszok előrenyomulásakor?

- Galgahévízen elkaptak, elvittek.

- Hová vitték Jősi bácsit? - Szibériába?

- Messze voltam, Szibériában.

- Hány évet volt ott?

- 3 évet.

- A hadifogoly évek alatt mivel foglalkoztatták magukat?

- Szénbányában voltunk.

- Korabeli turai fiatalok közül kik kerültek ki a frontra? Kik estek el, kik jöttek haza?

- Ketten vagyunk. (sírva mondta ki)

- Hogy hívják a másikat?

- Maczkó Mihály.

- Sokan esten el a turaiak közül a Donnán?

- Igen, sokan.

- Személyesen is tetszett őket ismerem?

- Igen, Dobre Pista, Kocsis Miská, Kocsis Jancsi...

- Jősi bácsitól meg szeretném kérdezni: üzen-e a Turai Lap olvasóinak valamit?

- Mégegy ilyen háború ne ismétlődjék meg. Legyünk bármilyen szegények, de ez ne legyen többé!

- 3. éve, hogy az orosz katonák kimentek innen. Jősi bácsinak ez jó érzés volt?

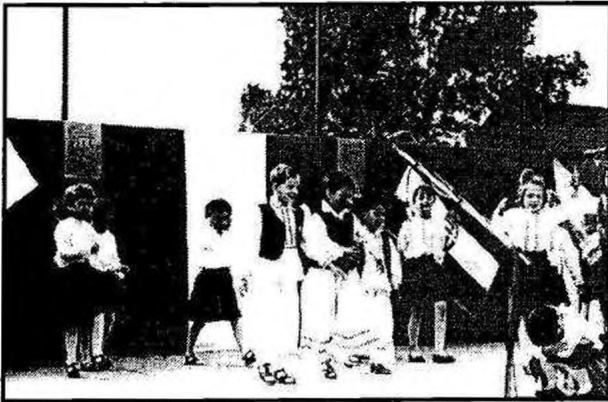
- Engem ez nem érdekelt. Engem nem zavartak, nem bántottak. De azért jó érzés volt, hogy kimentek innen. Nem volt itt semmi keresnivalójuk.

Kálna Tibor

"Háborús lap"

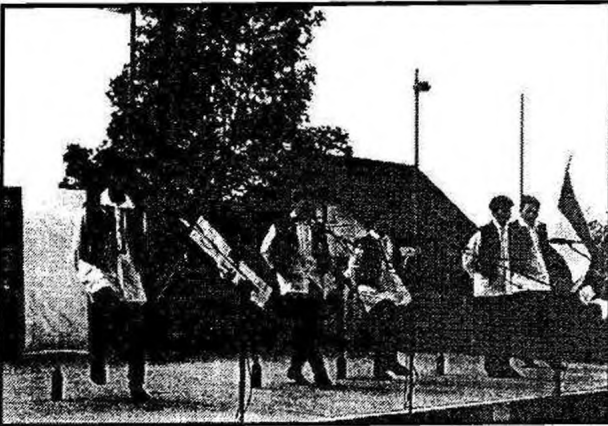
JUNIÁLIS '93

Óvodás néptáncosok

Nagylányok tánca

Legénytánc

Gyermek-színjátékosok

Az ünnepi szónok a turaiak társaságában

Műsorvezető voltam

1993. június 27-én vasárnap a déli harangszó előtt már egy délutáni programra hívták a lakosságot, még pedig a harmadszor megrendezésre kerülő SZABADSÁGNAP eseményeire. Az utcákat végigjáró autó hangszórójának invitálására sokan hallgattak, így délután négy órakor szép számú közönség gyűlt össze a Köztársasági úti iskola udvarán, várva a műsorkezdést.

Az első fellépő a Turai Gyermek Néptáncosport volt. A legkisebbeket a legidősebbek: a Turai Nyugdíjas Népdalkör tagjai követték. Ezután a turai gyermek színjátszókör tagjainak segítségével a "Négyzetletű kerek erdőbe" kalandozhattunk. Lázár Ervin meséje után a cigányfolklor együttes műsora, majd Katona Mónika paródiája következett. Ezt követően a ritkán hallható cigányzenekar teremtett mulatós hangulatot.

A foci-eredményhirdetésen megismerkedhettünk a szombati győztesekkel. Bár focicsapatunk veszített Galgahévíz ellen, ez nem szegte kedvét a nézőknek, így a budapesti fúvószenekar a nosztalgizálóknak, a bagyi Zsóka-duó dzsessz-rock számai a fiataloknak nyújtott jó szórakozást. Ezután a Kékszivárvány együttes Sára Ferenc vezetésével elevenítette fel a régi fonók hangulatát. A műsoruk végén köszöntötték a 85 éves Tellér Jánosné (Kuti Anna), "Panka mamát", aki az ötvenes évektől mostanáig készítette a Művelődési Ház együtteseinek ruháit.

Maczkó Mária műsora előtt rövid interjúban beszélt életéről, munkájáról, majd régi szép magyar népdalokat és egyházi énekeket énekelt.

A Himnusz eléneklése után Tóth Sándor költő, író (kereszténydemokrata országgyűlési képviselő) gondolatait hallgathattuk meg a nap igazi értékeiről. Záróműsorként a galgahévízi néptánc együttes előadását láthatta a közönség.

A műsor végét jelezte az a várva-várt, nagy értékeket felvonultató tombola, melynek nyereményei gyorsan gazdára találtak, nagy örömet okozva a tulajdonosaiknak. A nap megkoronázása volt az utcabál, melyen a sok ember jó hangulatban táncolt, mulatott. Eközben a sátrakban mérték a hideg sört, főtt a virsli, amit az éhes, szomjas ünneplő közönség jó étvágygal fogyasztott. Ez a vasárnap délután minden résztvevő számára kellemesen telt el, nekem pedig különösen emlékezetes marad, hiszen egyszerű volt és vidám; érdekes emberekkel találkozhattam és dolgozhattam mint műsorvezető. Remélem, jövőre is hasonlóan sikerül.

Király Boglárka

A Juniális focieredményei:

Kölyök foci II. korcsoport:

1. Szilágyi Szilárd csapata
2. Gólya Tamás csapata
3. Tóth Gergely csapata

Kispályás csapatok tornája:

1. OLYMPIC
2. ORANGE
3. Barátság

"Örökrangadó":

1. Galgahévízi Faluszépitő Egyesület
2. Vigyázó Kör (Egyesület Turáért)

Tóth Sándor

Közlemény

A **Vigyázó Kör** (Egyesület Turáért) köszönetet mond mindazoknak, akik szereplésükkel, részvételükkel, munkájukkal az Egyesület segítségére voltak az 1993. évi Juniális megszervezésében, lebonyolításában.

Külön köszönet:

- a Szilágyi József vezette turai Kézilabda Szakosztálynak a vendéglátás megszervezéséért és az anyagi támogatásért,
- a Sára András vezette Műszaki Ellátó Szervezetnek a színpad elkészítéséért,
- Sára Istvánnak és Sára Péternek a hangosításért,
- Király Boglárkának, Lajtós Lillának és Barczy Zsoltnak a műsorvezetésért,
- és Tóth Péter Lászlónak a rendezésért.

Tura, 1993. június 30.

Kis András
elnökségi tag

Kuti István
gazd. vezető

Néhány szó az anyagiokról...

A Juniális költsége összesen 75 ezer Ft volt, amelyből 20 ezer Ft-t a Vigyázó Kör fizetett (tagdíjából), 55 ezer Ft pedig a vendéglátás és a tombola bevételeiből származott. Ez utóbbiakat a Szilágyi József vezette Kézilabda Szakosztály szervezte meg és bonyolította le, akik az ezen túl maradt összeget kondicionáló eszközök vásárlására kívánják fordítani.

A Juniális-ra igen sokan mentek el (becslések szerint 1000 és 1500 között lehetett a nézők száma), de ez kevesebb mint a tavalyi.

- Felvetődik a kérdés, miért a Köztársaság úti iskolában került megrendezésre? A Piac tér nem lett volna alkalmasabb hely?

Palya Mihály, a Vigyázó Kör megbízottja:

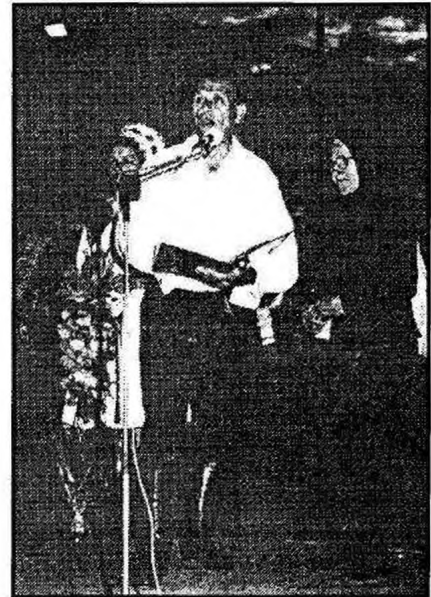
- A Juniális eredetileg a Piac térré volt tervezve. Az egyesület döntése az volt, hogy ebben az évben nagyobb anyagi hozzájárulást kér a Piac téri vendéglátó egységektől. Míg tavaly, illetve két éve a kapott összeg összesen tízezer forint volt, most ennek a négyszeresét: 40 ezer forintot kértünk. Az első tárgyaláson megígérték ezt az összeget, a következőn már sokallták a vendéglátó egységek vezetői, a harmadik "forduló" eredménytelenül végződött. Ezt követően tárgyaltunk a turai kézilabda szakosztály vezetésével, akik korrekt partnerek lettek. Ezért a vendéglátás megszervezésén kívül a tombola lebonyolítását is átadtuk nekik.

Mivel az esetleges "nyitvatartási vitákat" is el akartuk kerülni, olyan helyszínt kellett keresni, ahol más vendéglátók nincsenek. Így esett a választás a Köztársaság úti iskolára, amely mellett szólt az is, hogy a tanév már befejeződött.

- Jövőre hová tervezik a JUNIÁLIS-1-t?

- Erről természetesen még nincs döntés, de annyit mondhatok, hogy három újabb lehetséges helyszín is szóba került.

a Szerk.

Kuti Panka néni és Sára Ferenc

Pázmándi Ilona és Köles Péter

Sima István

Foto: Seres Csilla

Emlékezés a tisztességes iparra

Az 50-70 évvel ezelőtt Turán élt és dolgozó iparosok névsora szakma és az iparváltás éve szerint.

A múltban a turai telephellyel rendelkező iparosok Aszód és Vidéke Ipartestülethez tartoztak, amely az 1884. évben alakult. Ez az Ipartestület a volt aszódi Járás községeiben levő iparosokat foglalta magába Aszód központtal. Az székházában volt iroda, nagyterem színpaddal, biliárd és kártyaszoba, büfé, tekepálya.

Élénk társadalmi élet folyt, a vidéki iparosok rendszeresen látogatták, sűrűn voltak rendezvények.

A turai iparosok számára helyben is volt Iparoskör. Az idősebbek esténként ide jártak beszélgetni, volt biliárd és kártyaasztal is. Az iparoskört egyben a Temetkezési Egylet tagjai voltak. A gondnok Szabó István és neve volt, a gyázkocsi kiadását is ők intézték (ugyanis itt volt a gyázkocsi tároló helye).

Az Ipartestület részéről Tellér Péter borbély vezette az iparosok alkalmazottainak be- és kijelentés nyilvántartását. (Így helyben lehetett intézni).

Abban az időben jó közösségi szellem volt az iparosok között. 1948. év végén az Ipartestületet feloszlatták, székházát államosították. Ugyanezen évben az Ipartestület helyett létrehozták a Kisiparosok Szabadszervezetét (KIOSZ).

1948. novemberében mint sok helyen, Turán is megalakult a KIOSZ helyi csoportja, melynek valamennyi turai iparos tagja volt. Az iparosok KTSZ-be, szervezetbe kényserítése miatt az önálló iparosok megszűnésével 1952-ben a Helyi Csoport is megszűnt.

Nagy Imre miniszterelnöksége (1953-54) között újra lehetővé tette a kisiparosi engedélyek kiadását, többen újra kisiparosok lettek. Később a KIOSZ tagságot kötelezővé tették. Ezt követően a turai kisiparosok az aszódi KIOSZ csoporthoz tartoztak, a vezetőségben Tura is képviselve volt.

A rendszerváltozást követően, 1990-ben az aszódi KIOSZ Helyi Csoport önmagát feloszlatta. Ugyanez évben (jogutódként) megalakult a Vállalkozói Ipartestület Aszódon. Cég-bírósi bejegyzése 1990. szeptember 18-án történt.

Az újalakult Ipartestületi tagság önkéntes. A turai Ipartestületi tagok a testületben alelnöki szinten vannak képviselve.

Az előzmények rövid leírása után következik az utolsó megmaradt Iparlajstromban szereplő iparosok nevei.

Aszód és Vidéke Ipartestület Aszód
Turai telephellyel rendelkező iparosok 1907-1948-ig
(1948-as Iparlajstromból kiírva)

Név	szakma	ip.vált. dát.
1. Albulov Árpád	asztalos	1925
2. Árvai Oszkár	sütő	1946
3. Balogh Péter	cipész	1918
4. Batta József	asztalos	(rég)
5. Benke Ferenc	szabó	1946
6. Búth János	molnár	(rég)
7. Bikkes Ambrus	cipész	1923
8. Csorba József	hentes	1944
9. Csorba Péter	cipész	1937
10. Csörgő József	cipész	(rég)
11. Czuczú László	kötélgyártó	1940
12. Dénes József	bognár	1928
13. Dolányi Mihály	cipész	1930
14. Dóra Ernő	molnár	1923
15. Éliás József	kovács	1947
16. Éliás Lajos	kovács	(rég)
17. Fűrész Gábor	borbély	1936
18. Galambos Róbert	kalapos	1928
19. Gólya János	cipész	1947
20. Gólya Mihály	cipész	1944
21. Gólya Péter	cipész	(rég)
22. Gyenes Pál	kovács	1921
23. Handófer István	hentes-mészáros	(rég)
24. Horák János	hentes-mészáros	1939
25. Horváth János	lakatos	(rég)
26. Király István	cementárú kész.	1933
27. Klóffer István	pék	1912
28. Krecz Márton	kádár	1920
29. Krobóth Jenő	asztalos	1923
30. Kurilla József	hentes	1936
31. Láng Béla	cipész	1929
32. Letanovszki László	kovács	(rég)
33. id. Lőrincz Kálmán	szobafestő	1939
34. ifj. Lőrincz Kálmán	szobafestő	1947
35. Lukács Mihály	kőműves	1925
36. id. Lukács Vilmos	villanyserelő	1935
37. Módos István	cipész	(rég)
38. Mahó László	cipész	1931
39. Mátyás Albert férfi	szabó	1947
40. Maldrik Sándor	bognár	1921
41. Medveczki István	kőműves	1921
42. Medveczki János	kőműves	1942
43. Meleg János	cipész	1912
44. Meleg Mihály	cipész	1927

45. Móra Sándor	asztalos	1930
46. Mille Károly	asztalos	1932
47. Novák Mihály	cipész	1925
48. Pásztor József	szabó	1942
49. Pecze Péter	kőműves-ács	1943
50. Pesti István	hentes-mészáros	1940
51. Petrovics Gyula	kovács	1921
52. Petrovics János	bognár	1032
53. Péter Gusztáv	géplakatos	(rég)
54. Racskó Pál	kovács	1936
55. Rác Mihály	cipész	1947
56. Révész István	férfi szabó	1937
57. Riesz István	kéményseprő	1946
58. Sallai Gyula	cipész	1928
59. Sull Gyula	asztalos	1947
60. Schuk György	hentes	1941
61. Szabó János	kovács	1926
62. Szabó László	kovács	1907
63. Szaszko István	daráló	1934
64. Szaszko József	cipész	1932
65. Széles János	cipész	1946
66. Szilágyi József	bognár	1946
67. Szilágyi László	hentes	1937
68. Takács Gyula	kovács	1934
69. Tellér Péter	borbély	1919
70. Tóth István	cipész	1946
71. Tóth József	férfi szabó	1940
72. Tóth Zs. Mihály	géplakatos	1943
73. Varjú János	cipész	1924
74. Vágó Antal	borbély	1919
75. Várkonyi Ágoston	férfi szabó	(rég)
76. Kiss János	műszerész	1945
77. Szlanka Géza	szikvízgyártó	1947
78. Lőrincz Sándor	szobafestő	1948
79. Fúzi János	ács	1948
80. Sima Gábor	kőműves	1948
81. Varjú Mihály	kisebbséges	1948
82. Szaszko Mihály	férfi szabó	1948

Ez a névsor nem pontos, mert 1948 előtt elhunyt iparosok nevét nem tartalmazza (Az adatokat tartalmazó Ipartestületi anyakönyv az aszódi Múzeum birtokában van.)

Eddig a múlt, folytatódik a jelen.

A vállalkozói Ipartestület Aszódhoz tartozó, jelenleg turai telephellyel rendelkező iparosai, akik az Ipartestület tagjai. (1993. május 30.)

Név	szakma
1. Bagyin József	szobafestő-mázoló
2. Barabás Nóra	fodrász

3. Baranyi Miklós	kőműves
4. Botyán László	ács
5. Horváth János	szobafestő-mázoló
6. Juhász József Sándor	koszorú készítő
7. Katona Ferenc	szobafestő-mázoló
8. Gyetvan Gyöngyi	férfi-női fodrász
9. Korita Ferenc	kőműves
10. Máté János	gáz.szer. lakatos
11. Nagy Márta	fodrász
12. Sallai Erzsébet	fodrász
13. Sallai Zoltánné	fodrász
14. Sára Tamás	szobafestő-mázoló
15. Szlanka László	szikvizés
16. Varjú József	autófényező
17. Zógoni Szabó István	víz-gáz-közp. fűt.szerelő
18. Tóth Tibor	vill.szerelő (pártoló tag)
19. Nyerlucz Margit	faárú készítő

Munkaváll. mellettiek:

1. Boda Mihály	fafűrészelő
2. Dolányi Mihály	víz-gáz-közp.fűt.szerelő
3. Edvi Lajos	fémforgácsoló
4. Futó László	TV műszerész
5. Kuti Gábor	elektroműszerész
6. Kuti József	háztart. kisgép javító
7. Pásztor László	autószerelő
8. Tóth A. János	szobafestő-mázoló
9. Vidák Jánosné	takarító

Nyugdíj mellettiek:

1. Benke József	géplakatos
2. Juhász Jánosné	vattacukor kész.
3. Ötvös László	üveges
4. Lukács Vilmos	vill.szerelő

Fuvarosok:

1. Kazár Mihály
2. Medveczki János
3. Lendvai Márton
4. Mészáros Ferenc
5. Petrovics Gyula

Ez az összeállítás csak Ipartestületi adatokat tartalmaz. Ennél több iparos van Turán, akik nem tagjai az Ipartestületnek, ezért nem szerepelnek a névsorban.

Sajnos ott tartunk, hogy nagyjából már egy mást sem ismerjük. Az adatok megszerzésében Kiss Mihály, az Ipartestület titkára segített, köszönet érte.
Tura, 1993. június hó

Lukács Vilmos

"JÖJJ, KÖVESS ENGEN!"

Hivatástörténetek III.

Valami elkezdődött. Valami, ami reménységgel tölt el mindannyiunkat, hisz megszakadni látszik az a több évtizedes némaság, ami a papi, szerzetesi hivatások terén eddig jelen volt községünkben.

Előző beszélgető partnerem Seres Ilona pünkösdi örök fogadalma a Szociális Testvérek rendjében, vagy a mostani riportalány, **Kömár István** június 19-i diakónussá szentelése legalábbis erre a folyamatra mutat. Ő különösen közel áll hozzám, évek óta fáradhatatlanul besegít azokba a színdarabokba, misztériumjátékokba, amiket a gyermekekkel, ifi-hittanosokkal előadunk. Ez utóbbiakkal egyébként is mindig szoros kapcsolatot tartott. Ha rövid időre hazajött, rendszerint meglátogatta a közösséget. Ilyenkor beszélgettünk sokat, föltárta választott hivatása szépségeit, nehézségeit. Szívesen hallgattuk. Bizom benne, hogy jövő évi felszentelésével értékes papja lesz Istennek, egyházunknak. Nagy szükség lesz rá, Jézus szavaival élve: "... az aratnivaló sok, de a munkás kevés..." Vele váltottam most néhány gondolatot diakónussá szentelése okán.

- Először is tisztázd az olvasókkal, mit jelent a diakonátus.

Diakonátus - görög szó, jelentése: szolgálat. Diakónusnak nevezik azt, aki ezt a szolgálatot végzi. A Szentírásban az Apostolok Cselekedeteiben találunk rá utalást: Kiválasztottak hét "jó hírből álló, bölcs és Szentlélekkel eltelt fiút... az apostolok pedig imádság közben rájuk tették kezüket." A diakónusok feladata volt, hogy az apostolok segítségére legyenek. De az asztalszolgálat és a szegényekkel való törődés mellett észrevehetjük, hogy nemcsak ezt a megbízást kapták. István diakónus pl. oly lelkesen és meggyőzően beszélt Jézus Krisztusról, hogy ellenségei dúltak mérgükben.

Egy másik esetben pedig Fülöp diakónus az etióp királynő udvari tisztjét oktatja, magyarázza neki a Szentírás értelmét, és mikor az megvallja hitét, Fülöp meg is kereszteli. Tovább vizsgálva az egyháztörténelmet észrevehetjük, hogy a keresztény közösségekben a hívek szolgálatában ott van az episzkoPOSZ (püspök), a püspök segítségére a preszbiterosz (presbiter, pap) és a diakonosz (diakónus). Az egyházi rendnek, vagyis a papságnak ez a három fokozata van, és ez már visszavezethető az első századra.

- Ma mi a szerepe egyházunkban a diakonátusnak?

Az egyház külső arcának átalakulásai folytán a diakonátus liturgikus szolgálatává vált. Mindenki, aki a papságra készül pappá szentelése előtt legalább fél évig, de leggyakrabban egy évi diakónus teljesít szolgálatot Isten egyházában. Mint már említettem, ez a papságnak legalsó fokozata, tehát ezt is szentelés által kapja meg az illető, aki erre jelentkezik, és akit erre az előjárók méltónak és alkalmasnak találtak. Ezzel a szenteléssel eltorolhatatlan jegyet (karaktert) kap a lelkébe, mely egész életét, személyiségét Istenhez kapcsolja, mintegy lefoglalja.

A diakónusok alapvető feladata ma is az, mint az apostolok idején: a püspök és a papok segítése. Ez konkrétan ma annyit jelent, hogy a diakónus felolvashatja az evangéliumot, prédikálhat, bizonyos szentségeket és szentélményeket kiszolgáltathat (áldoztatás, keresztelés, esketés, temetés), igeliturgiát és szentségimádást vezethet, melyben szentségi áldást is adhat.

Itt említeném meg a napjainkban újra előtérbe kerülő női diakonátus szerepét. A latin szertartású római katolikus egyházban az a gyakorlat, hogy nőtlen embereket szentelnek pappá, és a felszenteltek coelibatusban (nőtlenységben) élnek. A papság legalsó fokozatát, a diakonátust azonban női embereknek is kiszolgáltathatják, tehát olyan női embereket is felszentelhetnek diakónussá, akik betöltötték 35. életévüket, és hivatást érznek az Isten szolgálatának erre a formájára, a papság és a hívek szolgálatára.

Az áldozópapságra készülők esetében viszont egy átmeneti állapot a diakonátus, hiszen az a gyakorlat, hogy a szemináriumi tanulmányok utolsó előtti évének végén diakónussá szentelik a kispapot, az utolsó év végén pedig pappá. Jelenleg én is ebben az állapotban vagyok; most fejezem be a 4. évet, június 19-én Keszteli Ferenc püspök atya Vácon diakónussá szentelt, és ha Isten is úgy akarja jövő júniusban pappá fog szentelni.

- Ezek után hivatásod kialakulásáról szólj röviden!

Egy kicsit más irányból, máshonnan kezdem. Kispaptársaim, ismerőseim között sok olyan van, aki egészen kalandos úton jutott el a szemináriumig, a papsáig. Van aki asztalosnak tanult, van aki ejtőernyős volt, vagy sportoló, van aki teljesen istentelenül élt, és egyszer csak a szíve mélyén megsejtette az Isten hívó szavát: Jöjj, kövess engem! Először mint minden kötöttség ellen, ez ellen is lázadt és próbálta magától elhessegetni a gondolatot. De ki állhat ellen Isten szavának - végül jelentkezett a szemináriumba. No, az én esetemben ez nem volt annyira kalandos. Kiskoromtól vallásos környezetben éltem, jártunk rendszeresen a templomba, első osztályos koromtól ministráltam, és tetszett is: mindig szerettem a templom, az oltár közelében lenni, a káplán atyák (Czombos atya, Tóth Ferenc atya), vagy a harangozó (Panni néni) körül forgolódni, nekik segíteni. Aztán mikor megkérdezték, hogy mi lesz, ha nagy leszel, akkor úgy voltam, mint a kisgyerek: mikor repülő lát pilóta akar lenni... én rávágtam, hogy pap. Lehet, hogy a kisgyerek elképzelése volt ez bennem, most visszatérve az Isten hívó szavának egyik jelét látom benne. Később felnövekedve, felszervelem, és a nagy gondolatok szépen elfeledtetek velem ezt az elhatározásomat. Nem tudtam, hogy mi legyen, bárhogya is törtém a fejem. Majd Kecskeméten, a gimnáziumban tisztult ki végül bennem, hogy pap szeretnék lenni. Gyenge lábakon álló "hivatásomat" **Lukács András** plébános atya szavai erősítették meg. Egy beszélgetésben - talán mellékesen - említette, hogy az Isten hívását nem feltétlenül valami külső hangban kell elképzelni: ha szívesen buzgólkodsz az Istenért, szereted Őt, szívesen csinálnád, amit egy papnak csinálnia kell, akkor már maga ez az érzés is lehet a papi hivatás jele. Ettől aztán megnyugodtam. Érettségi után jelentkeztem a váci püspöknél.

- Hogyan teltek szemináriumi éveid? Volt-e, van-e meghatározó személyiség előjáróid között, aki hatással volt rád?

Szemináriumi éveimre visszatérve azt látom, hogy nagyon gyorsan elteltek. Hihetetlen, hogy szinte most volt az a várva várt szeptember 11-i nap, mikor először mentem be a szemináriumba, és ime már a 4. évet is befejeztem. Ez társaimnál is így van: mindnyájan úgy érezzük, hogy repülnek az évek a szemináriumban, és azt vesszük észre, hogy a szentelés előtt állunk.

Konkrét személyiséget nem tudnék fölmutatni előjáróim közül, akik különösen nagy hatással lettek volna rám. Próbáltam mindenkiben meglátni a jót és a követni valót. Így pl. megfogott a spirituális Bosák Nándor atya lelki komolysága, a rektor atya Csizmadia István határozottsága, némelyik tanár atya egyszerűsége, szerénysége, stb. Persze a negatív példákól is lehet tanulni...

- Jövő ilyenkor szentelnek pappá. Egy rendkívül nehéz, de igen fontos év áll előtted. Szeptemberig, tanulmányaid folytatásáig azonban szabad vagy; megegyszer - utoljára. Mivel töltöd?

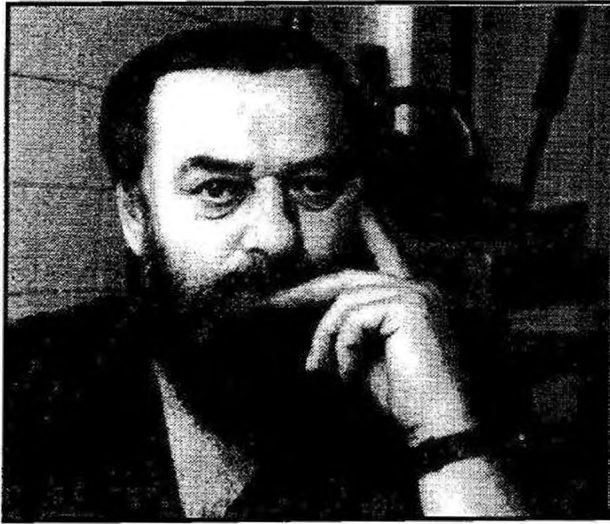
A nyári szünet pihenésre való. De nem szabad, hogy ez semmittevés jelentsem, különösen nekem, hiszen az itthoni egyházközség életében már elég sok mindenben be tudok segíteni (temetések, esküvők, szentségimádások). A hasznos kikapcsolódás egyik formája lesz, hogy megyek az ifi-hittanosokkal Bükkszékre lelki gyakorlatos táborba. Remélem, nekik is, nekem is felket erősítő lesz.

Következő évem valóban az utolsó lesz a szemináriumban. Szeretném, ha az alatt még közelebb kerülnék a mindnyájunkat szerető Istenhez, és az utolsó simításokat is elvégezhetném a felkészülés nagy munkájában. Szeretném ehhez kérni minden kedves turai hívó imádságát a magam és kispaptársaim nevében. Én is fogok imádkozni a turai hívekért, akiknek közösségében, imádságos támogatásával a papi hivatásom kifejlődhetett és útban van ahhoz, hogy harmincszoros, hatvanszoros és százszoros termést hozzon.

Barci Zsolt

GYÖKEREK

Gyűjteményes kiállításra készül a grafikusművész
"Jó volna csak a művészetnek élni..."

Pásztor Gábor grafikusművész, a Képzőművészeti Főiskola tanára 1933. december 3-án született Turán. Az Iparművészeti Főiskola belsőépítészeti tanszékén kezdte el tanulmányait, majd a Képzőművészeti Főiskolán Bernáth Aurél, Ék Sándor és Raszler Károly növendékeként 1960-ban végzett.

1967-ben önálló kiállítása volt a bécsi Collégium Hungaricum-ban, Grazban és a budapesti Dürer teremben. Ezéven a bécsi Euro-pakom kiállításán és a Párizsi Fiatalok Biennáléján díjat kapott.

1973-ban a budapesti Csók István galériában, 1976-ban a miskolci József Attila könyvtárban, 1977-ben a Dunaújvárosi Kultúrházban, 1983-ban a budapesti Helikon Galériában, 1991-ben pedig Miskolcon volt önálló kiállítása.

1968-ban Munkácsy díjat, 1969-ben a Miskolci Országos Grafikai Biennálé nagydíját kapta meg. A hazai kiállításokon kívül rendszeresen szerepelt külföldi grafikai biennálékön is: Ljubjana - 1967, 1968; Krakko - 1968, 1970; Tokio - 1966; Firenze - 1968 és más grafikai kiállításokon (Berlin, Moszkva, Essen, Nyugat-Berlin, Kiel, Athén, Krakko, stb.)

1986-ban megkapta az Érdemes művész kitüntetést, majd 1989-ben másodszor kapta meg a Miskolci Országos Biennálé grafikai nagydíját. Ugyanezen évben Hatvanban a portré Biennálé II. díját, majd 1991-ben a Csillag Albert alapítvány díját vehette át.

1990. óta a Képzőművészeti Főiskola tanára.

* * *

A művészettörténészek valószínűleg a fenti adatokat fogják majd feljegyezni Pásztor Gábor eddigi tevékenységéről. De engem az érdekel, hogy mit tudunk mi turaiak Pásztor Gáborról, művészeti életünk e kimagasló alakjáról.

Előbb az üzletben, majd a Piac téren szólítottam meg pár turait, ügyelve arra, hogy minden korosztály előforduljon a megkérdezettek között. Sajnos az eredmény százalékosan nehezen fejezhető ki. Az igazság az, hogy a megkérdezettek (15 fő) közül csak egy-kettő emlékezett valamire.

* * *

Most Pásztor Gábor a vendégem és mindenek előtt a gyermekkoráról faggatom.

- Biztosan emlékszel az alsó Hangya boltra, ahol édesapám boltvezető volt és én ott éltem le életem első, talán legkedvesebb éveit. Majd a háború előtt Rahóra kerültünk - 3 évig ott is boltvezető beosztást kapott édesapám. A front ideérkezése előtt tértünk ismét haza Turára, majd a háború után a piactéren nyitottak szüleim egy kis boltot. Nagyon sok emlék köt ide, szüleimhez és felejt-

hetetlen emlékü nagyszüleimhez. Sajnos ez utóbbiak már régebben, édesapám 4 évvel ezelőtt távozott el tőlünk.

Édesanyámmal hazajárok szinte minden hónapban és ilyenkor felelevenítjük a régi kedves emlékeket. Őszintén szólva mindennapi munkám során is egyre többször gondolok gyermekéveimre. Hogy ezidőtájt nagyon jól éreztem magamat, köszönhető elsősorban akkori barátainak. Képzeld a napokban - készülve erre a riportra - össze akartam őket név szerint is gyűjteni, de sajnos csak egy-kettő ugrott be.

Jól emlékszem Várkonyi Matyira, Morvai Simonra és elsősorban mindazokra, akikkel vasárnaponként nagy focimeccsetek vívtunk a nagy-gyepen. Aztán nem messze tőlünk volt egy kovácsműhely, azt hiszem Letanovszkinak hívták a tulajdonosát. Itt órákig el tudtam időzni. Sokszor ma is az orromba csap a lópatkolás alkalmával keletkezett körömszag. De ugyancsak kellemes emlékeim maradtak a szilvalekvár főzések nagyszüleimnél, a hetenkénti kenyérhordás a sütődébe, a szüret, a tengeri hántások. Tudod, közel laktam templomunkhoz is, ma is megejt varázssal az egykori nagy körmenetek, a hajnali és éjfél misék áhítatos hangulata.

Emlékszem Kisboldogasszonykor Máriabesnyőre zárandokoltunk, természetesen gyalog. Nagyon szép volt! Aztán a galgai fürdők, a kastélykert izgalmas, romantikus felfedezése, a szőlőbejárás édesanyámmal. Fantasztikus hatással vannak ma is rám ezek az emlékek.

Aztán a lakodalmak, a családi látogatások, a vasárnapki kispadi kiülések. Emlékszem mindenki köszönt mindenkinek. Most már sok éve élek a városban, de környezetemben talán 15 embert ismerek.

A családi összejövetelek is elvesztették varázsukat, közben szól a TV, a magnó és bizony nem tudunk úgy odafigyelni, mint annak előtte.

- Ezek az emlékek hogyan befolyásolták művészetedet?

- Erre konkrétan válasz nem tudok adni, hiszen nem vagyok művészettörténész. Meg aztán a nonfiguratív művészetben ezek nehezen kimutathatók. Mindezek ellenére úgy érzem, hogy művészetemben nem tudok elvonatkoztatni ezektől az emlékektől.

- Hogyan indultál el Turáról az általános iskola elvégzése után?

- Legelőször Gödöllőre kerültem a premontrei Gimnáziumba, majd a háború után Aszódra és Hatvanban diákoskodtam. Később Budapesten érettségiztem, de előtte súlyos beteg lettem, így csak a szívizomgyulladásból sikeres felépülésem után tudtam folytatni tanulmányaimat. Közben műszaki rajzolóként dolgoztam rövid ideig Hatvanban a MÁV-nál.

A továbbtanulási gondjaim megoldásában sokat segített Mészáros László tanár úr biztatása, ő ugyanis rajztanárom volt és felfedezett bennem valamit.

A kastélyiskolából is sok szép emlékem maradt a fentiekén túl is. Szívesen emlékszem

Pásztor Gábor: El Greco emlékére

vissza Porpaczi igazgató úrra, Várkonyi tanár úrra és mindazokra, akiktől öszinteséget és helytállást tanultam.

Az volt a legfőbb dilemmám, hogy az érettségi vizsgák sikeres elvégzése után az Iparművészeti vagy a Képzőművészeti Főiskolán folytassam-e tanulmányaimat. Ezt nehéz volt eldönteni, annál is inkább, mivel akkoriban a tájékoztatás nem volt teljesen kielégítő. Végül is az Iparművészeti Főiskolára vettem fel belső építészek, egyik tanárom javaslatára, aki nem grafikus, hanem elsősorban tervezőt vélt felfedezni bennem.

Pásztor Gábor: A festő

Egy év múlva Borsos Miklós szobrászművész tanácsát megfogadva átkerültem a Képzőművészeti Főiskolára, ahol 1960-ban végeztem grafikai szakon.

- Mi történt a továbbiakban?

A főiskola elvégzése után 3 évig szabadúszó voltam, majd 1966-tól tanári állás vállaltam a Török Pál úti gimnáziumban, ahol képző és iparművészeti szakközépiskola is működött. 26 évig itt tanítottam képregényeket és alkalmazott grafikát. Őszintén szólva én itt is nagyon jól éreztem magamat. A gimnáziumban nagy élmény volt az is számomra, hogy együtt dolgozhattam Raszler-rel, egykori mesteremmel. Aztán 3 évvel ezelőtt a Képzőművészeti Főiskolára hívtak meg, ahol jelenleg is tanárokodom.

- Ha lennél szíves, szólj néhány szót családjáról!

Két gyermekem van, egy fiú és egy leány. A fiam szintén elvégezte a Képzőművészeti Főiskolát festő-restaurátor szakon, ott végzett a felesége is.

A leányom eredetileg művészettörténésznek készült, de jelenleg a Képzőművészeti Szövetség külügyi osztályán dolgozik. Mindkét családban van két unokám, közülük a legkisebb leányka még csak 6 hónapos. Fiam, családjával együtt elég sokat időzik külföldön, most is éppen Svédországba készülnek.

- Pillanatilag min dolgozol? Mik a terveid?

Úgy érzem életem hatvanadik évében elérkezett az az időszak, amikor egy gyűjteményes kiállítást kellene előkészítenem. Úgy érzem, hogy még tudok ma is újat alkotni. Tevékenységem elég sok irányú, foglalkozom rézkarccal, linómet-szettel, grafikával, litográfiával és még sok más technikával. Mindez számomra próbatétel ma is. Úgy érzem sikerült műveimben kiépítenem magamnak egy olyan világot, amely nekem is tetszik és el is ismerik.

Odafigyelek az új irányzatokra is, de őszintén szólva ezek nem rendítenek meg. Még aztán egy sor megbízatást is teljesítenem kell, de ez régen is így történt a legnagyobb művészeknél is, hiszen valamiből élni is kell. Én nagyon bízom az emberekből, hiszen az emberek nagy többsége tisztességes.

- Van-e kapcsolatod a szintén 60 éves honfitársunkkal, Sára Sándor filmrendezővel?

Legutóbb akkor találkoztunk, amikor felesége kitérítést kapott. Tulajdonképpen nem is lakunk messze egymástól, de sajnos mindkettőnk elfoglaltsága miatt nagyon ritkán tudunk összejönni. Néha vannak olyan gondolataim, hogy jó volna most már csak a művészetnek és a jó barátoknak élni. Sajnos erre még nincs lehetőség.

- Tanítványaid között vannak-e ígéretes tehetségek?

- Hogyne, természetesen. Régebbi tanítványaimmal is sokszor találkozom a művésztelepeken. Szívesen segítem kibontakozásukat, útkeresésüket. Egyébként én a tanítványaimat mindenkor egyenrangú félnek tekintetem és tekintem.

- Végezetül hadd kérdezzem meg tőled, hogy gondolkodtál-e már egy itthoni, turai kiállításon?

- Természetesen. Egy gyermekkori élményem is erre kötelez. Valamikor, abban az időben az úgynevezett Kántor iskolában egy 10-15 képből álló kiállításban gyönyörködhattunk, amelyet egy, elsősorban másolatokat készítő művész Barla Ede állított ki. Később ezekkel a reprodukciókkal találkoztam a Képzőművészeti Főiskolán is. Úgy érzem hamarosan vissza fogunk térni egy itthoni kiállítás megszervezésére.

- Várunk nagy szeretettel és tisztelettel!

Takács Pál

Tisztelt Művész Úr!

Örömmel vállaljuk kiállításának megrendezését.

A felújított Művelődési Házban vagy a Házasságkötő teremben méltó körülményeket biztosítunk művei számára.

Oktatási és Kulturális Bizottság

Turai gyermekek is szerepeltek a

"FALU A VÁROSBAN" című

I. ÖSSZÉNEPI MULATSÁG műsorsorozatban,

melyet a Margitszigeti Atlétikai Centrumban tartottak 1993. június 19-én 10-21 óráig.

A rendezvény a SZÜNI DÖDŐ-ESZKIMO JÁTÉKSOROZAT és a "homo ludens" Nemzeti Bizottsága által szervezett Kelet-Közép-Európai Játékfesztivál nyitánya volt.

A Békési István által vezetett 18 fős gyermekcsoport - részben a 6. a. osztály tanulói, részben a Szele Andor Hagyományörző törzs néhány tagja - népi sportjátékokat mutatott be az érdeklődőknek. Élvezettel nézte a jórészt városi gyerekekből álló közönség a CSÜLKÖZÉS, KARIKAHAJTÁS, KAKASVIADAL és NEMZETESDI izgalmas menetét.

Amikor a játékok kipróbálására, megtanítására került sor, a csülközés és karikahajtás volt legnépszerűbb.

Kár, hogy a jól szervezett programon (ahol a vendégeknél jégkrémet is kapott minden gyerek), nem vett részt még több pesti érdeklődő.

A Magyar Televízió forgatócsoportja is felfigyelt a turaiakra; majdnem 1/2 órás riportfilmet készített gyermekeinkkel.

A riport lényeges mozzanatait július 15-én a PRIZMA c. életmódmagazin műsorában láthatjuk a TV 2-n.

Ugyanebben a programban lépett fel Dolányi Anna óvónő közel 30 tagú, jórészt alsó tagozatos gyerekekből álló népi-játékos csoportja is. Bizony így is lehetne játszani... bölcselkedett egy-egy felnőtt, hisz ezek a játékok nem igényelnek szinte semmi eszközt, mégis tele vannak mozgással, táncal, humorral.

Az esti órákban Szabó János földművelésügyi miniszter állófogadáson köszönte meg a rendezvényen résztvevők és a lebonyolítást segítő munkáját. (Az eseménysorozat fővédnöke Göncz Árpád, védnökei Mádl Ferenc, Demszky Gábor és Szabó János voltak.)

Köszönet a két csoportvezetőnek, az őket segítő szépszájú szülőnek, és mindenkinek felett a szereplő gyerekeknek, hogy ezen a helyen is bemutatják játékainkat, énekeinket, gyönyörű népviseletünket.

E. Á.

HOGY ÉRZI MAGÁT TURÁN?

Dr. Molnár Endre és Dr. Harsányi Béla fogorvos válaszol

Úgy tudom, Tura nem az első munkahelye. Az egyetem elvégzése után hol dolgozott?

Dr. Molnár Endre: 1983-ban végeztem a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Fogorvosi karán, Budapesten. Első munkahelyem Pásztón, a Rendelőintézet fogászatán volt. Jó volt ott, de én gödöllői vagyok, és lokálpatrióta, tehát nagyon szerettem volna lakóhelyemhez közelebb kerülni. 1985. április 15. óta dolgozom Turán. Dr. Tolnay Margit megüresedett és meghirdetett állását nyertem el - szabályos pályázat útján.

Dr. Harsányi Béla: 1990-ben szereztem fogorvosi diplomát Debrecenben. Az egyetem befejezése után Létavértesen dolgoztam. 1992. áprilisa óta vagyok Turán. Pályázat útján nyertem el az itteni állást. Három pályázó közül választott engem a képviselő-testület.

Orvos és asszisztens között elengedhetetlen a harmónia, könnyű vagy nehéz összehozni?

M.E.: Turán először Kovácsné Kis Ágota volt az asszisztensem, most pedig Tuka Jánosné Marikával dolgozom. Mindkét esetben hamar megismertük egymás munkastílusát, az asszisztensek rövid idő alatt "felvették a ritmust", tehát jól tudunk együtt dolgozni.

H.B.: A fogászat kétszemélyes "csapatmunka". A harmónia kialakulásában az emberi tényezők a legfontosabbak. Figyelni kell egymásra, alkalmazkodni kell egymáshoz. Ha nem sikerül a ráhangolódás, váltani kell. Szerencsére nálunk nincs gond. Juhász Sándorné (Kóles Gabriella) nagy tapasztalatokkal rendelkező asszisztens. Tudunk együtt dolgozni, sokszor szavak nélkül is értjük egymást.

Ha az ember belép a rendelőbe, az az érzése támad, hogy ez egy tiszta, jól felszerelt, modern rendelő. Így van?

M.E.: Teljes mértékben így van. Nyolc év alatt módomban volt megfigyelni a folyamatos fejlesztést, szűkítést. Azóta új padlózat, új csempeburkolat, új bútor, új fogorvosi gép került a rendelőbe.

Olyan bütort vásároltunk, ami egy kicsit "otthonias", konyhabútor-szerű. Ez kellemesebb a beteg számára, hisz nem nyomasztja őt a műszerek, gyógyszerek, injekciók látványa. Ma már létezik egy, vagy másfél milliós értékű fogorvosi egységkészülék is. A miénk csehszlovák gyártmányú, nem extraminőségű, de jó. Tervezzük egy olyan fűrógép felszerelését, ami beépített lámpával képes lesz megvilágítani a nehezen hozzáférhető gyógyítandó felületet is.

Van új amalgánkeverő készülékünk és olyan lámpánk (nincs köze a lézersugárhoz, mint ez a köztudatban elterjedt), amellyel fényre keményedő tömés készíthető. A tömítőanyag 20 mp. alatt készre keményedik a segítségével. Nincs komoly zavar, ha valamely készülékünk meghibásodik, mert egy budapesti Kft 2 havonta ellenőrzi, váratlan esetben pedig telefonhívásra azonnal jön.

Óriási dolog, hogy nem kell betegeinket röntgenfelvétel miatt Aszódra utalnunk, hisz percek alatt, helyben készíthetünk felvételt. Ez kényelmes a betegnek, és meggyorsítja a diagnosztizálást.

H.B.: Igen, mindenképpen így van. A tisztaság meg elemi követelmény! Ez így természetes! Nagyon nagy szó, hogy van röntgenünk. Jelentősen meghosszabbíthatta a kezelést az, hogy a betegnek Aszódra kellett mennie a felvételért. (Különösen sikertelen röntgenkép esetén.) Már dolgoztam olyan szálóptikás turbinával, amely ott is megvilágítja a beteg felületét, ami egyébként nem látható. Tapasztaltam nagyszerű előnyeit, tehát örülök, hogy rövideSEN itt is lesz ilyen.

Hihetetlenül magas szintű fogászati technika létezik ma már a világban, ami nekünk megfizethetetlen. Minden esetre a mi rendelők - az országos átlaghoz képest - kiemelkedően jól felszerelt, tágas, esztétikus.

A fogfájás az egyik legintenzívebb, nehezen viselhető fájdalom. Miért van az, hogy az ember mégis nehezen szánja rá magát, hogy orvoshoz menjen?

M.E.: A kérdésben van a válasz. Az emberek félnek az esetleges fájdalomtól. Általában akkor jönnek, amikor úgy gondolják, hogy itt már csakis kisebb fájdalmat élhetnek át, mint az, amit - mondjuk - éjjelente el kell viselniük. Persze olyanok is akadnak szép számmal, akik rendszeresen eljárnak, és folyamatosan karban tartják fogaikat.

H.B.: A fájdalom miatt félnek az emberek. Ez egy szemléletbeli probléma ugyanakkor, hisz ha félevenként eljőnnének vizsgálatra, fájdalommentes lehetne a kezelés. Sajnos, nem ez a gyakorlat. Későn jönnek, elhanyagolják fogaikat az emberek.

Gondolom a betegek többsége fegyelmezetten viselkedik a kezelés során. Van példa az ellenkezőjére?

M.E.: Van példa, szerencsére kevés. Akad olyan, aki a kezemhez kapkod, hogy megakadályozza azt, ami miatt beült a székbe. A gyerekek kezelése nehezebb. Különösen, ha a szülő (elsősorban az anya) velük van.

Fegyelmezettebbek, ha iskolai (óvodai) csoporttal jönnek. A "többiek előtt" bizonyítani kell a bátorságát.

H.B.: Szerencsére nincs sok példa erre, de akad egy-egy kirívó eset. A fogorvosi székben az a beteg viselkedik - mondjam így - hisztériásan, aki egyébként is "hordja" ezt a tulajdonságot, az élet más területén. A gyerekeket itt nem említem, az ő esetük más, és ők külön bánásmódot igényelnek.

Ön iskolafogászatot is foglalkozik, sőt az óvodások fogait is évente ellenőrzi. Elfogadható, vagy riasztó állapotokat tapasztal?

M.E.: Sajnos riasztó a helyzet, de nem üt el az országos átlagtól. Előbbre kellene tartanunk. Egyes országokban (Skandináv államok, Svájc, stb.) évtizedek óta foglalkoznak olyan preventív programokkal, amelyek eredménye ma már bizonyított tény. Ott elvétve akad rossz fogazatú gyermek, nálunk elvétve akad ép fogazatú.

H.B.: Mindkét variáció előfordul. Találkoztam olyan óvodai csoporttal, ahol alig találtam rossz fogat, de ennek fordítottját is tapasztaltam. Van nyolcadikos gyermek, akinek egyetlen rossz fog sincs, de vizsgáltam olyan nyolcadikos is, akinek rövidesen kivehető pótlás kell...

Mint annyi másban, itt is a családi háttér a döntő. A fogmosásra tanítani kell a gyermeket. Nem számíthat ép fogakra az a szülő, aki éveig hagyja a gyermeket cumizni, vagy netán cukros cumival nyugtatja. Ráadásul az időben el nem vett cumi fogszahályozást igénylő következménnyel is járhat.

Az egészségügy reformja mennyiben érinti a fogászatot?

M.E.: Jelenleg abszolút nem érinti. A házi orvosok, gyermekgyógyászok, kórházak életébe beleszól. A fogászat nem került terítékre. A reform nem foglalkozik vele. Minden a régiben maradt.

H.B.: Sajnos, még nem érinti. Szükség lenne rá, de hogy lesz-e gyakorlati változtatás, nem tudjuk. A mi területünk azért speciális, mert alap- és szakellátást egyszerre végez. Valószínű megvárják a más területen bevezetett reformok eredményeit, és akkor "nyúlnak" a fogászatához.

Fogaik "minősége" mitől függ inkább? Öröklés kérdése ez elsősorban, vagy a helyes szájhigiéne, helyes táplálkozás függvénye?

M.E.: Nehéz rá válaszolni. Mindenre van példa. Egy biztos: a megfelelő szájjápolás ALAPVETŐ. Aki ellenálló foganyagot örökölt, elronthatja azt a szájjápolás hiányával. Viszont a rossz fogazatok öröklők kompenzálhatják a természet hiányosságát rendszeres fogápolással.

H.B.: Az öröklés ad egy alapot. Ezt meg lehet őrizni, meg el is lehet rontani. Gyengébb csontszerkezet létezik, csak ne engedjük tovább romolni. Most megint a családi háttér, a szoktatás, a nevelés fontosságát kell hangsúlyoznom.

Az önkormányzat a helyi egészségügyi ellátás jelentős átszervezésén dolgozik. Ez jórészt abból áll, hogy a Petőfi téri épület - az orvosi lakás és a rendőrség elhelyezése után - komplex orvosi ellátásra, állandó ügyeleire váljon alkalmassá. Mit gondol Ön erről?

M.E.: Jó ötlet, hogy egészségügyi komplexum lesz Turán.

H.B.: Előnyére szolgál majd a településnek a központi ellátás. Jó lesz a betegnek a fix ügyeleti hely. A túlzott centralizálás nem lehet cél, de amit itt terveznek, az célszerű.

* * *

Őnök mindketten "bejáró" orvosok. Kerepestarcsáról, illetve Csányból járnak hozzánk. Nem lehet könnyű. Ennyivel is kevesebb idejük marad a családra, kikapcsolódásra.

Molnár doktor két kislány édesapja, azon túl figyelemreméltó sportszakember, ma is rendszeresen sportol.

Harsányi doktor egy fiú és két kislány édesapja, családi házat épít, és "szabadidejében" szintén fogorvos, GYES-en lévő feleségét helyettesíti.

Mindkettejük szavaiból kitűnik, hogy szívesen dolgoznak Turán. Jól felszerelt, jól ellátott rendelőben, tehetséges asszisztensekkel, emberi viszálkodásuktól mentesen élik napjaikat. Megszerezték a turai embereket, örömmel dolgoznak értük. Asszisztenseik úgyszintén. Jó ezt hallani, jó, hogy így van. Mindkettőjüknek köszönöm a beszélgetést. Munkájukhoz jó egészséget, nagy türelmet kívánok.

Erdélyi Ágnes

Megjegyzés: A két orvos egymástól függetlenül válaszolt a kérdésekre, egyikük sem ismerte a másik válaszát.

E.Á.

MI A VALÓSÁG A KASTÉLYRÓL?

Sajnos túl sok a szóbeszéd a Kastélyról, de dokumentált tények önmagukért beszélnek. A "Turai Hírlap" májusi számában írtakhoz, a következő megjegyzéseket kell hozzáfűzőm.

A Kastély szomorú állapotával egyet lehet érteni, mégis, sem a hatóságok, sem a turaiak felelősségét nem lehet elmosni. A Kastély német, majd orosz megszállása után az "közpréda" lett, s csak az iskolai működése volt állagfenntartó. De amikor már nagyobb javításra szorult, az iskolát kiköltöztették, s újra "játsszótér" és közpréda lett. Így került sor arra, hogy a Lapkiadó Vállalatnak "kezelésre" átadta még az 1980. november 17-i szerződéssel az akkori tanácselnök, Morvai István ahol a 4. pont szerint: "A végleges helyreállítás határideje a szerződés hatályossá válásától számított 10 év." A határidő lejártá előtt 3 hónappal "végleges helyreállítás" nélkül a Lapkiadó 1990. augusztus 16-i szerződéssel "ideiglenesen" eladta ugyan a jelenlegi tulajdonosnak, de a Vagyonügynökség csak úgy járult hozzá, ha a külföldi cég magyarországi bejegyzéssel is rendelkezik. Így lett bejegyezve a "SURA Kft. Tura" cég a végleges adás-vételi szerződéssel 1991. április 5-én, amelyet már az Önkormányzat záradékolt hivatkozással a Lapkiadóval történt megállapodásra, amely szerint a 125 millió Ft vételárból 25 millió a községet illeti.

A közben csődbe jutott vállalat 10 millióval behajthatatlanul adós maradt, sőt a gondnoki lakás kárpótlásától is elzárkózott. Ugyan a szerződés 6. pontja kimondja, hogy a vevő kötelezi magát a birtokbalépést követően a felújítás megkezdésére, de 1991. júniusában a Kastély "birtokbaadásánál" csak én voltam jelen. A tulajdonos birtokbalépése az én kiköltözésemmel és jegyzőkönyvi átadással lesz joghatályos, a kulcsok egyidejű átadásával. Így a tulajdonos jogilag sem követett el "szerződésszegést" amit viszont a Lapkiadó egyértelműen elkövetett a 10 éven belüli felújítás elmulasztásával. Eddig három felújítási terv készült, a legutolsó egy 100 szobás kastélyszálló terve már 1 milliárd forint költségvetést irányzott elő. Ilyen nagy tőke előteremtése a "Sura Kft" részére is gond, hiszen a bejegyzett tulajdonos Sukumar úr valóban egyszemélyes Kft tulajdonos, s a szingapuri

vállaltban csak résztulajdonos. Mint "állítólagos" gondnok és képviselő, rendszeresen tájékoztatom őt a Kastélyban hol fiatalok, hol nemzetiségi lakosok által okozott károkról, hol ablakokat, hol ajtókat törve be a lakatok és "200-as szögek" ellenére, s épp most fejeződtek be a rács nélküli nyílászárók befalazásai is. Ami a "pince elárasztását" illet, az úgy történt, hogy a télen a jogtalan behatolók kiszerezték a fővezeték csapját is, s amikor a befagyott vezeték kiolvadt, két nap alatt megtelt a pince vízzel. Berecznével nem beszéltem, Sára Andrásnak mondtam arra a tanácsára, hogy a tűzoltókkal szivattyúztassam ki a vizet, hogy nincs rá szükség, így legalább a betörők belefutnak, ha nem tudnak úszni.

"A bűjtatott tulajdonos" nem zárkózna el a park gondozásától, csak attól tart, hogy mint a Lapkiadó idejében is, Morvai felügyeletével nem megtisztították, hanem bútorfa-kitermelés volt, a jó olasz diófákat vágta ki, s amikor a lakosság felháborodására ezt jelentettem, a következő héten megkaptam a felmondásomat. Mi több, a vandál pusztítás "munkadíjaként" többszázezer forintot fizettettek a vállalattal. Jellemző, hogy a fakivágási engedélyt is utólag szerezték be! Mindezekre vonatkozó dokumentumokat készséggel az érdeklődők rendelkezésére bocsátom, betekintésre. Ugyanígy az állagmegóvásra 9 millió forint tűnt el a pincében, amelyből jónéhány érdekelt osztozott, köztük a volt gazdasági igazgató is.

A magam részéről mindent elkövettem a vandál pusztítások és behatolások megakadályozására, legutóbb a Szingapur volt miniszterelnökével, jelenlegi Főminiszterével beszéltem a Kastélyról, segítségét kérve a helyreállításra. Kihívtam a szingapuri TV munkatársait is, akik felvételeket készítettek s levetítették a szingapuri televízióban, közölve az adás időpontját a tulajdonossal. Ezúton is kérem Tura lakosait, hogy a vandál rongálásokat ítéljék el, a tanárok figyelmeztessék a tanulókat, hogy ha a parkban játszanak is, a Kastély-ablakok bedobálásától tartózkodjanak. Ez éppoly magántulajdon, mint a saját házuk vagy otthonuk.

A szíves közlést megköszönve:

Dr. Szondi György

POSTALÁDÁNKBÓL

Tisztelt Szerkesztőség!

Örömmel olvastuk a Turai Hírlap 1993. májusi számában, hogy az önkormányzat ismét lépéseket tesz a Schosberger-kastély és a park megmentése érdekében.

Furcsának találjuk azonban a szerződészegő távol-keleti tulajdonos magánjogainak olyan mértékű tiszteletben tartását, hogy annak már maga az épület és a park esik áldozatául. A legszükségesebb állagmegóvó munkák elvégzése (a lyukas tető befoltozása, a tetőtéri ablakok betakarása fóliával) akkor is megér Turának néhány tízezer forintot, ha a tulajdonos ezt soha nem téríti meg, hiszen településképi szempontból kimagasló jelentőségű épületről van szó. Hasonlóképpen évente 10-20 facemete elültetésével most még meg lehetne állítani a park pusztulását is.

Nem lehetne vállalni egy ilyen beavatkozás jogi következményeit - reménykedve a felmentő ítéletben? Ha egy ház kigyullad, bárki kezdeményezheti a tűzoltást anélkül, hogy ehhez a tulajdonos írásbeli engedélyt megszerezne. Kissé bonyolultabb, de itt is hasonló a helyzet. Sürgős segítségre van szükség, az épület és a park nem várja meg az évekig elhúzó nemzetközi pereskedés végét!

Tura, 1993. június 14.

Tisztelettel: Tóth László
Aláírták még:
Lakatos János Tóth Zs. Sándor
Lukács Pálné Doman Bertalanne
Baráth Mihályné Hámori Géza
(és egy olvashatatlan aláírás)

Tisztelt Szerkesztőség!

Elnézést kérek a csúnya tévedésért, mos már tudom, hogy nem az önkormányzat "ültette el" a gumibroncsokat a Kónya-tó melletti réten.

Hogy a jövőben ilyen durva hibát ne kövessék el, meghallgatom a nálam tájékozottabb turaiak véleményét. Ezen túl csak olyan levelet merek elküldeni, amit mások is hajlandók aláírni.

Így mindannyian nyerünk, Önök azért, mert ritkán írok, én meg azért, mert tudom, hogy komolyan veszik azt a levelet, ami nem az én magánvéleményemet hirdeti.

Budapest, 1993. június 15.

Tisztelettel: Tóth László

Tisztelt Szerkesztőség!

Kérem engedjék meg, hogy Takács Pálnak a Turai Hírlap júniusi számában megjelent levelére válaszoljak és Tóth Lászlónak is megírom a véleményemet.

Tisztelt Tanár Úr! Téved, ha azt hiszi, hogy én a kákán is csomót keresek. Csak nem bírom azt elviselni, hogy szép szavakkal alattomos módon félrevezessék az embereket. Ön látszólag szépen megmagyarázta mit ünnepeltek most április 4-én, csak azt hagyta ki, hogy mióta teszik így? Ugyanis tudtommal csak az utóbbi években mondják azt, hogy április 4-én az 1849-es hadjáratot ünneplik, de előtte a felszabadulást ünnepelték. Bár szerintem most is a "felszabadulást" ünneplik, csak most máshogyan nevezik, mint ahogyan úttörők helyett "Pro Patriát" meg hagyományörzőket mondanak.

Április 20-i levelemben le sem írtam Damjanich tábornok nevét, nem is utaltam rá s Ön mégis ezt adta írása címével: "Damjanich tábornok a vándorok padján?" Ez mellébeszélés, megtévesztés, félrevezetés, mint ahogyan ezt negyven évig tették.

Úgy hallottam, hogy más tanárok is fel voltak háborodva levelem miatt, pedig abban én nem bántottam a pedagógusokat. Csak a múlt rendszer kiszolgálóit kritizáltam, azokat akik most hagyományörzőknek álcázva ünneplik április 4-ét.

A pedagógusok nagy részét nagyra becsülöm, mert a jó pedagógus a gyerek második atyja s ez óriási felelősség! Az a gyerek, aki otthon és az iskolában is a jót és a szépet látja, hallja, az nem lesz csavargó, sem börtöntöltelék.

Ahhoz, hogy a tanárok visszanyerjék a régi tekintélyüket, az kell szerintem, hogy a tisztesség, becsületes tanárok közönségek ki a diktátorokat, a falu előtt hitelüket veszített alkalmatlan tanárokat, a múlt rendszer lelkes kiszolgálóit, azokat, akik miatt sok turai származású pedagógus nem taníthat itthon.

Ezzel a vitát részemről lezártnak tekintem, a sor most a tanárokon és az illetékes vezetőkön van!

T. Tóth László Úr! Nagyon örülök, hogy szereti a természetet, mert így legalább biztos lehetek abban, hogy nem vagyok egyedül. A templomkerti fák kivágásával kapcsolatban azonban eltérő a véleményünk, szerintem ki kellett vágni őket. Ha Ön is segített volna a templomkert rendezésében, akkor biztosan nem írta volna meg a levelét. Hísz akkor láthatta volna, hogy pl. amikor a fűvet le akartuk kaszálni, akkor ezen fák alól legalább félkocsi száraz ágat szedtünk össze.

A másik ok az volt (s ettől féltünk jobban), hogy egy vihar alkalmával autóra vagy házra dől a fa. Nem hiszem, hogy a levélíró Tóth Úr vállalná ennek a következményeit, költségeit. A 70-es években volt már hasonló eset, bár akkor a kidőlt fa csak villanyvezetéket szaggatott el, de a kárt az egyházközségnek kellett kifizetni.

Ezek a fák már régen ki lettek volna vágva, ha a tanács engedte volna. Évi 8 db-ra kaptunk engedélyt, s az első kiszedés után ültetett fákát a régiek meg sem közelítik sem szépségre, sem értékre, mert minden fa ott szép, ahová tartozik: tűzifa az erdőben, díszfa a parkban.

Tura, 1993. június 25.

Lukács Gábor

SPORTHÍREK

LABDARÚGÁS

Az 1992/93-as labdarúgó bajnokságokban csapataink a következőképpen szerepeltek:

Felnőtt csapat

1. Gyömrő	22	5	3	67-28	49
2. Péteri	16	9	5	59-32	41
3. Súlysáp	16	6	8	82-52	38
4. Vácszentlászló	12	10	8	44-32	34
5. Hernád	14	4	12	53-53	32
6. Farnos	10	10	10	59-48	30
7. Tura	10	10	10	36-37	30
8. Isaszeg	11	7	12	41-53	29
9. Abony	9	10	11	49-47	28
10. Kakucs	10	8	12	43-40	28
11. Inárcs	10	7	12	34-42	27
12. Újhartyán	11	7	12	49-58	27
13. Táborfalva	9	8	13	38-40	26
14. Tápiósz.	10	3	16	42-61	23
15. Uri	6	7	17	28-54	19
16. Kóka	5	5	20	34-81	15

Az éves összteljesítmény 50 %-os, de lényeges különbség mutatkozik az őszi, illetve tavaszi szereplés között.

Ősz 15 mérkőzés: 7 döntetlen 8 vereség 9-27-es gólarány 7 pont 23,3 %-os teljesítmény.

Tavaszi 15 mérkőzés 10 győzelem 3 döntetlen 2 vereség 26-9-es gólarány 23 pont 76,6 %-os teljesítmény.

Legjobb gólt szerzők: Tóth Balázs 8; Őszi Csaba 6; Rózsavölgyi Sándor 6; Lipcsei Zoltán 6.

A tavaszi szereplés több mint biztató a jövőre nézve.

IFI csapat

A megyei II. osztályú ifjúsági labdarúgó-bajnokság végeredménye

Déli csoport

1. Súlysáp	24	4	2	117-27	52
2. Abony	23	2	5	109-39	48
3. Gyömrő	22	3	5	106-32	47
4. Tápiószecső	16	7	7	54-38	39
5. Táborfalva	16	6	8	85-44	38
6. Kakucs	16	5	9	73-53	37
7. Isaszeg	14	8	8	56-41	36
8. Újhartyán	15	3	12	70-65	33
9. Tura	10	5	15	48-60	25
10. Péteri	11	3	16	62-97	25
11. Kóka	6	7	17	41-72	19
12. Vácszentlászló	7	4	19	43-83	18
13. Uri	5	8	17	30-77	18
14. Inárcs	8	1	21	55-90	17
15. Farnos	6	5	19	33-78	17
16. Hernád	5	1	24	42-128	11

Az éves összteljesítmény 41,6 %-os.

Ifjainknak az őszi sikerült valamivel jobban.

Ősz	15	6	3	6	27-31	15 pont	50 %
Tavasz	15	4	2	9	21-31	10 pont	33,3 %

Legjobb góllövők: Kajári Gábor 13, Sima Gábor 6, Vasas Róbert 5.

Az edző őszi folyamán Keresztes Károly, tavasszal Vincze Gábor volt. Edzéslátogatottság 60-70 %-os. Heti edzésszám 2.

Sajnos a csapat télen jelentősen meggyengült, mert a két leggőlerősebb játékos katonai szolgálatra vonult be, nevezetesen Kajári Gábor és Sima Gábor. Nagyon várjuk vissza őket.

Mindent egybevetve nem okoztak csalódást 15-18 éves srácaink.

Serdülő csapat

Mint már azt júniusi számunkban hírt adtuk ezen korosztályú csapatunk bajnokságot nyert. Méghozzá igen kiemelkedő teljesítménnyel.

A serdülőbajnokság végeredménye

1992/93.

1. Tura	24	23	1	-	106-9	47
2. Veresegyház	24	19	2	3	116-19	40
3. Dány	24	16	5	3	72-20	37
4. Isaszeg	24	8	7	9	50-48	23
5. Kartal	24	9	4	11	47-53	22
6. Pécel	24	7	6	11	35-42	20
7. Hévízgyörk	24	8	4	12	38-55	20
8. Zsámbok	24	8	3	13	59-64	19
9. Iklad	24	7	5	12	38-60	19
10. Vácsemlászló	24	7	4	13	36-72	18
11. Aszód	24	6	5	13	29-53	17
12. Erdőkertes	24	7	2	15	51-90	16
13. Kistarcsa	24	5	2	17	34-126	12

Csapatnévsor: Tóth Zs. István, Sukaj Zsolt (csapatkapitány), Csoma Gábor, Pécsi István, Fodor Sándor, Láng József, Király Zoltán, Pászti Attila, Miró Gábor, Kuti László, Vidák Zoltán, Szilágyi Tamás, Bata Balázs, Szilágyi Balázs, Pázmándi Zsolt, Babinecz Gergely, Tóth Zsolt, Szilágyi Tamás, Dolányi Csaba, Bagó Attila.

A csapatlétszám 20 fő, edzésszám heti 3 edzéslátogatottság 85-95 %-os.

Legtöbb gólt szerezték: Sukaj Zsolt 26, Vidák Zoltán 26, Láng József 12.

Kiemelkedő teljesítményt nyújtott: Láng József, Fodor Sándor, Sukaj Zsolt, Vidák Zoltán, Pécsi István.

A bajnokság befejezése után "Arany" csapatunk a Pest megyei Serdülőbajnokok Tornáján szerepelt. Itt a következő eredményeket érte el: Fót-Tura 1-1, Tura-Fót 2-1, Pomáz-Tura 3-0, Tura-Nagykörös 1-1 (tizenegyessel: 4-1)

Összességben az előkelő 3. helyet szerezték meg, úgy hogy a döntő mérkőzéseken az éppen ballagó nyolcadikosok (10-en) nem tudtak részt venni. Velük a vég-ső győzelemre is esélyesek lettek volna.

A csapat minden játékosra dicséretet, elismerést érdemel egész évi kitartó szorgalmas munkájáért.

ÉVZÁRÓ

1993. június 20-án tartottuk utánpótlás csapataink évzáró ünnepségét, amely most már hagyományosnak mondható IFI-serdülő mérkőzéssel kezdődött. A presztizs csatát a serdülő nyerte szoros mérkőzéssel 2-1-re.

Az ünnepi részt Sára András KSK elnök nyitotta meg. Majd Tóth M. Imre értékelő összefoglalói következtek külön csapatonként. Kolyók csapat, serdülő II, DSK csapat III. korcsoport, serdülő I. és IFI.

Ezt követően Tóth István polgármester úr meleg szavakkal köszönte meg a 60 fű ez évi munkáját. Végül éremkiosztás és jutalomosztás következett. A Polgármester Úr akasztotta a bajnoki aranyérmeket a serdülő csapat tagjai nyakába. Sára András KSK elnöktől vették át ugyanezen srácok a serdülő bajnokok tornáján megszerzett bronzérmeket.

A csapatok legszorgalmasabbjai könyvjutalommal részesültek:

Kolyók csapat: Diós Dániel, Szekeres Gergő, Gólya István, Sima Gábor, Hegedűs József.

Serdülő II.: Szilágyi Szilárd, Nádasi István.

Serdülő I.: Láng József, Sukaj Zsolt, Vidák Zoltán, Fodor Sándor, Pécsi István.

IFI csapat: Polgár Tamás, Sallai Zoltán.

Az év legtöbbet fejlődött játékosra címet Pécsi István, az év felfedezettje címet Bata Balázs nyerte

Kolyók csapat: Soós Attila, Lukács István, Diós Dániel, Dodog Dávid, Drégeli Ádám, Lukács Tamás, Takács András, Makádi Richárd, Benke János, Kuti Tamás, Gólya István, Hegedűs József.

Serdülő II.: Gólya Tamás, Jónás Sándor, Hubert Norbert, Szilágyi Szilárd, Kuti László, Diós Gábor, Szilágyi László, Benke Balázs, Nádasi István, Szekeres Gergő, Hegedűs István, Gólya István, Módos Péter, Tóth Gergely.

DSK csapat III. korcsoport - Országos területi III. helyezett

Felnőtt női kézilabda csapat és vezetői

Tóth M. Imre

A FÖLDKIADÓ BIZOTTSÁG TÁJÉKOZTATÓJA

A Földkiadó Bizottság tájékoztatja a részarány-földtulajdonosokat, hogy a földkiadási kérelmek kiértékelése folyamatban van.

A kérelmek nagy száma miatt az adatok számítógépes feldolgozásra kerülnek. A földalapok felvitele (számítógépre) már megtörtént. A kérelmek folyamatosan kerülnek betáplálásra, de nehezíti a munkát, hogy sok a "rendezetlen" utólagos kutatást igénylő kérelem.

Döntéseket csak az összes igény feldolgozása után tud hozni a Bizottság. Addig megértésüket és türelmüket kérjük.

Tura, 1993. június 14.

*Sápiné Lukács Ildikó sk.
Földkiadó Bizottság Elnökhelyettese*

ÁLLATORVOSI ÉRTESÍTÉS

Dr. Hajdú Pál magánállatorvos
tisztelettel értesítem
TURA község állattartóit, hogy
megkezdtem teljeskörű
magánállatorvosi működésemet

BETEGBEJELENTÉS

Lakásomon: Galgahévíz, Fő út 84.
Egész nap, vasár- és ünnepnap is!

Tura: Piac tér, Gyógynövény szaküzlet
A betegbejelentő helyen megjelenek
minden nap délelőtt.

A reggel 9 óráig bejelentett címeiket
9-12 óra között lelátogatom.

Rendelés:

Lakásomon lévő rendelőben (Galgahévíz, Fő út 84.)
Hétfő: 17-19. - Szerda: 17-19. - Szombat: 10-12.

SÜRGŐS ESETBEN ÁLLANDÓ KÉSZENLÉTI ÜGYELET!

ÁLLATTENYÉSZTÉSI SZAKÜZLET Galgahévíz, Fő út 84.

Haszon és kedvtelésből tartott állatok részére:

- tápok
- vitaminok
- premixek
- ásványi anyagok
- gondozási és tartási eszközök, felszerelések
- rovar- és rágcsálóirtó-szerek

NYITVATARTÁS: Hétfő - Péntek: 13-19
Szombat: 8-13

RÖVID HÍREK

Az 1993-as Hatvani EXPO szervezésében Diligens Károlyné Színiárszói Szakkörösei június 30-án részt vettek egy kulturális rendezvény-sorozaton.

Lázár Ervin meséjét mutatták be. A szakemberek elismerően nyilatkoztak munkájukról. A zenei kíséretet a Tura Boys együttes adta, akik önállóan is játszottak a hatvani közönségnek.

(Így kezd ismertté válni Nagy Roland és Gólya Gergely - a falu határain kívül is...)

* * *

A II. óvoda június 21 és július 18 között zárva lesz.

Az I. óvodában július 19-től augusztus 14-ig lesz szünet.

* * *

Július 10-én Tápiószecsőn "Falunap" volt, amelyre a turai Gyermek Néptáncsoport is meghívást kapott. A külföldi (német, holland) és a hazai együttesek között szépen szerepelt a mi csoportunk is. A gyerekek élvezték a szereplést, újabb nyári élménnyel gazdagodtak.

Köszönet a sok munkával járó felkészítésért a csoport vezetőjének, Dolányi Annának.

K.J.-né

* * *

Július 26-augusztus 19-ig TÜDŐSZŰRÉS a Művelődési Házban!

A vizsgálat ideje naponta: Hétfő: 13-19 óráig
Kedd: 8-14 óráig
Szerda: 13-19 óráig
Csütörtök: 8-14 óráig
Péntek: 8-14 óráig

HELYREIGAZÍTÁS

Az előző számunkban egy kicsit több hiba volt az átlagosnál. Az első oldalon, a "Lapunk tartalmából" alatt pontatlan a 49-es turai lovascsata időpontja. A helyes: 1849. július 20., mint ahogyan a cikkben is szerepel.

A 8. oldalon a második bekezdésben 39 helyett a "Cserkészcsapat 59 fővel alakult meg", amit a névsor is bizonyít. Igaz, Jenői Csaba neve is pontatlan.

Nagyon sajnáljuk, hogy az aszódi gimnázium nagy tanáregényiségének ZALÁN Frici bácsinak a neve is helytelenül került nyomtatásba.

A 9. oldalon a jobb oldali hasáb 22. sora felesleges.

Helyesen: "Egyházjogilag apostoli életre egyesült közösség vagyunk. Ez azt jelenti, hogy a világban élünk, különböző munkahelyen dolgozunk és minden testvér a maga világi munkaterületén fejti ki hivatását."

A hibákért elnézést kérünk.

Szerkesztőbizottság

A Turai Hírlap vásárlási helyei:

Nagyközségi Könyvtár, Posta, Vasúti élelmiszer üzlet,
Piac Tér (Átsné), Piac téri Műszaki bolt,
Takarék Szövetkezet, Éliás Zoltán Tura, Petőfi tér 7.

TURAI HÍRLAP - Közéleti Havilap - III. évfolyam 7. szám
Kiadja a Turai Polgármesteri Hivatal
Felelős kiadó: Tóth István polgármester
Nytsz.: B/BHF/567/P/91.

Szerkesztőbizottság: Erdélyi Ágnes, Kálna Tibor, Köles Mihály
Sára Mihály

Felelős szerkesztő: Kuti József
Levél cím: Polgármesteri Hivatal, 2194. Tura
Készült: 600 példányban a RO-LA Kft. nyomda üzemében Valkón
Felelős vezető: Rózsavölgyi Sándor
Szedés, tördelés: Jandura István Gödöllő Éva u. 11.